

Price ₹ 20 per copy

IPC Maharashtra Region
Suvartha
Anniversary Issue

Vol. 31 | September 2022 | No. 5

Scenes from Pastors conference at Nanded

Pr. P. Joy inaugurating the meeting

Pr. Babu Cherian preaching

Pastors praying for the revival

Some of our Pastors

Visit us at : <http://suvarthamagazine.org>

Scenes from Pastors conference at Nanded

Pr. Babu Cherian preaching

Pastors praying for revival

Team members preaching

Team members preaching

Team members with host Pr. Santhosh Samuel & Family

Chief Editor

JOHNSON K. SAMUEL

Associate Editors

Pastor P. JOY

Pastor K. A. MATHEW

MATHEWS PAUL

Pastor SAJI PEECHI

Executive Board

Rev. Dr. THOMSON K. MATHEW

K.B. NINAN

SAMUEL VARKEY

PAULSON THAVU

JAISON VARGHESE

JUBY SUSAN ANOOP

T.G. RADHAKRISHNAN

MATHEW CHERIAN

SARAMMA THOMAS

JOHN MATHEW

STANLEY THOMAS

BINU PAUL

ROBINSON CHERIAN

Printer & Publisher

VARGHESE KOLLAKOMPIL

For Suvartha Publications

of IPC Maharashtra State

Printing

GLS Press, Pant Nagar,

Mumbai 400 075.

Editorial 2

Leavers and Cleavers on the
JOURNEY OF LIFE 3

Jesus Christ : He is unique in Character ! 6

Apostle Paul's Letter to "Romans" 8

You are a convert : From the way of Sin
to the path of Holy Spirit ! 10

Youth Forum : Holiness 11

News & Views 13

Children's Corner 14

मसीह में दृढ़ होकर, अपनी यात्रा को अंजाम देना 15

ദൈവസഭ (മൂന്നാം ഭാഗം) 16

പത്രോസിന്റെ പ്രസംഗത്തിന്റെ പ്രത്യയശാസ്ത്രം 18

ഇരുപത്തൊന്നാം നൂറ്റാണ്ടിലെ ഇയ്യോബ് 20

വീണ്ടും ജനനം 22

പടികൾ കലം ഉടയ്ക്കരുതേ 24

All communications including materials for publication should addressed to :

Editor, SUVARTHA,

P.O. Box 17082, Mumbai - 400 089.

E-mail : suvarthamagazine@gmail.com

suvartha@yahoo.com

Cheques / Drafts to be drawn in favour of "Suvartha Publications"

Registered Letters / Cheques / Drafts / Money Orders

should be sent in the following address :

Mr. Varghese Kollakompil

A-702, MIG, Rail View CHS, New Tilak Nagar, Chembur, Mumbai - 400 089

Mob.: 09821332273

SUBSCRIPTION RATES

	Annual	Life
In India	Rs. 100/-	Rs. 1000/-
In Middle East	Rs. 400/-	Rs. 4000/-
In USA/Canada	\$ 25	\$ 250

ADVERTISEMENT TARIFF

Full page (cover 4 colour)	Rs. 5000/-
Full page (Inside 4 colour)	Rs. 4000/-
Full page (Inside)	Rs. 3000/-
Half page (Inside)	Rs. 2000/-
Matrimonial and other short announcements like change of address, help wanted etc.	Rs. 500/-

From the *Editor's Desk*

A blessed HOPE to live or a crippling urge to die?

"If in this life only we have hope in Christ, we are of all men the most pitiable. --- Therefore, my beloved brethren, be steadfast, immovable, always abounding in the work of the Lord, knowing that your labor is not in vain in the Lord"
(1 Corinthians 15:19,58)

A Christ-less society is a hopeless society. Its vision is limited to the 'material present'. Its philosophy is: 'Eat, drink and be merry, for tomorrow we die'. It may be modified to: 'If we cannot eat and drink enough and cannot be sufficiently merry, then today we opt to die'.

**Johnson
K. Samuel**

Unexpected incidents of suicides happening around in our neighborhood make us to pause and think. How are human beings driven to such hopeless despair and push them to take their own lives?

Someone has said: "The last thing to lose is hope. Without hope there is no life. You can live seven days without food, three days without water, three minutes without air, but less than a second without hope".

What then is hope? Hope is the joyous expectation of the future.

The 'Glorious Hope Of The Christian' is the return of our Lord Jesus Christ, coming to receive those who are His own that they may be with Him in glory. We look for this great event because of the promises of God's Word, and also because of the amazing events taking place around us in the political world and in the religious world. This is a 'Blessed Hope' for all who are willing to see it, and who are watching for it.

A Christ-less society is a hope-less society. Its vision is limited to the 'material present'. Its philosophy is: 'Eat, drink and be merry, for tomorrow we die'. It may be modified to: 'If we cannot eat and drink enough and cannot be sufficiently merry, then today we opt to die'. On the other hand, Christ gives us eternal hope of a glorious, resurrected body and the glorious presence of our Lord who loved us and gave His own life for us.

Our hope protects our head like a helmet. Apostle Paul says: "But let us who are of the day be sober, putting on the breastplate of faith and love, and as a helmet the hope of salvation" (1 Thessalonians 5:8). The hope of salvation refers to the final redemption of our body - putting on the

glorious and incorruptible body - at the rapture of the church when the Lord comes again. As the helmet protects the head, our glorious hope protects our thinking process, keeping it safe from evil imaginations and depressing attitudes and fear of failures.

Our blessed hope is also described as an anchor: "This hope we have as an anchor of the soul, both sure and steadfast, and which enters the Presence behind the veil, where the forerunner has entered for us, even Jesus" (Hebrews 6:19,20). It makes our journey of Christian life safe and secure because our boat's anchor is not in this world, but in heaven where our Lord has entered before us.

Our hope of the glorious appearing of our Lord encourages us to seek the grace of God to live a sober, righteous and godly life: "For the grace of God that brings salvation has appeared to all men, teaching us that, denying ungodliness and worldly lusts, we should live soberly, righteously, and godly in the present age, looking for the blessed hope and glorious appearing of our great God and Savior Jesus Christ" (Titus 2:11-13). The Lord wants to gather His people who say "No" to ungodliness and worldly passions and live a self-controlled, upright and godly lives.

The hope of our Lord's return and a glorious eternity with Him should be the guiding factor in our day to day practical life. It gives us a positive and meaningful attitude, it protects our thought processes and it encourages us to live a purified life. Let us live and work as if He were coming the next moment; always in a state of readiness, eagerly anticipating the catching away of those who are the Lord's.

Leavers and Cleavers on the JOURNEY OF LIFE

"Demas has forsaken me, having loved this present world, and has departed for Thessalonica - Crescens for Galatia, Titus for Dalmatia. Only Luke is with me. Get Mark and bring him with you, for he is useful to me for ministry" (2 Timothy 4:10,11)

THE JOURNEY OF LIFE

"Life is a journey". We journey with parents, siblings, friends, co-workers, and so on. At various stages of this journey co-travelers join and leave. Some for good reasons and some for bad reasons. Paul's experience narrated in 2 Timothy 1:15-2:13 helps us to have a biblical view on this reality, its impact on our lives and ways of coping with it.

THE PRISONER IN DEATH ROW

Paul wrote the second letter to Timothy between AD 64-65, during his second imprisonment in Rome that led to his execution. Anticipating the end of his journey of life, he wrote:

"For I am already being poured out as a drink offering, and the time of my departure has come" (2 Timothy 4:6-8).

LEAVERS

Paul writes painfully, that at this stage of his life, most of the people whom he counted on have deserted him: *"all who are in Asia turned away from me, among whom are Phygelus and Hermogenes" (2 Timothy 1:15).* The NLT highlights the agony of the desertion by rendering it as, *"even Phygelus and Hermogenes" (2 Timothy 1:15, NLT).* He had counted on this pair of friends so that he could never convince him that they had abandoned

him. It was Paul's "et tu brute" moment.

This pair may have had at least three reasons for abandoning Paul. First, they feared they would be implicated in the offense leading to Paul's execution. They had to save their skin. Second, they were disappointed since God did not deliver him as in previous occasions. Third, Paul's experience dampened their enthusiasm

for the mission since it involves suffering and death. Regardless of their motives, they behaved as the disciples of Jesus who followed him from Galilee to Jerusalem but fled when he was arrested and crucified.

The deserters leave a vacuum in our lives and the trauma of that experience takes years to overcome. It dampens our enthusiasm for mission. The wounds that separation inflict hesitate to heal; even if healed, the scars stay on for the rest of life. They leave behind good, bad, pleasant, or scary memories. Our life in the family, church, and workplaces have plenty of such patches.

Paul had seen many people leaving him all through his life, though the desertion by friends at this point is incomparably painful. Demas left him around at this point too as he noted at the end of this epistle that: *"For Demas, in love with this present world, has deserted me and gone to Thessalonica. Crescens has gone to Galatia, Titus to Dalmatia" (2 Timothy 4:10).*

Though Crescens and Titus might have left him to continue the mission, Demas did not leave for any such noble reasons. He not only deserted Paul but also abandoned his faith and

Dr. Paulson Pulikottil is the Senior Pastor of the Community of the Redeemed (COrE) www.coreindia.org, Pune, India. He has been on the faculty of many Bible colleges in India and abroad.

Paul wrote the second letter to Timothy between AD 64-65, during his second imprisonment in Rome that led to his execution. Anticipating the end of his journey of life, he wrote: *"For I am already being poured out as a drink offering, and the time of my departure has come" (2 Timothy 4:6-8).*

We can relate with Paul, especially those in ministry. I have had so many people I mentored, not only turning enemies but also leaving their faith that I nurtured them in. Not only in ministry but also in all aspects of life, this occurs. Parents may abandon newborn babies, children may desert their aged parents, spouses may leave sick or jobless partners.

hope for the world to come. His reason was spiritual apostasy, so he decided not to continue with Paul anymore. He overlooked the truth that, *“do not love the world or the things in the world. If anyone loves the world, the love of the Father is not in him” (1 John 2:15).*

But Demas was with Paul when he wrote the letter to Colossians in the early part of his present imprisonment. Paul wrote that, *“Luke the beloved physician greets you, as does Demas” (Colossians 4:14).* After penning Colossians and before writing the second letter to Timothy from the same prison, Demas had left Paul’s team. When he dumped his faith and his close associate, Demas overlooked another truth that, *“the world is passing away along with its desires, but whoever does the will of God abides forever” (1 John 2:17).*

We can relate with Paul, especially those in ministry. I have had so many people I mentored, not only turning enemies but also leaving their faith that I nurtured them in. When we score, they cheer us up, but in the first sign of losing they will start packing their bags to leave. Not only in ministry but also in all aspects of life, this occurs. That is part of the way of life. Parents may abandon newborn babies, children may desert their aged parents, spouses may leave sick or jobless partners.

It is not the first time that people deserted Paul. John Mark who set out with his uncle Barnabas and Paul on their first missionary trip left half-way. When Paul insisted on travelling deeper into the country over the difficult terrains, John Mark backed off. Since he deserted the team to return to the comfort of his home in Jerusalem, Paul refused to take him board on the second trip. The result was a rift between Paul and Barnabas (Acts 15:36—41).

But unlike Demas, John Mark did not leave his faith. He was with Paul later. Even in this letter Paul urged Timothy, *“get Mark and bring him with you, for he is very useful to me for ministry” (2 Timothy 4:11).*

People may not always share our big dreams. Once, I presented to my team the new

directions that our organization should take in the next decade. It demanded sacrifice and commitment. At coffee break one of my senior colleagues warned me that I would be very unrealistic. He was reluctant to go with me. John Mark might have thought that the vision to evangelize the interior parts of Turkey was not feasible, so he does not have to own it.

When people leave us, it could not only dampen our spirits but also make us doubt our own convictions and the directions we are heading. But we must scale further as Paul did rather than consider returning to the base camp. Paul went ahead with his mission

although John Mark fell off and Barnabas parted ways with him.

Sometimes God call us to be the lonely voice in the wilderness. However, loneliness does not mean that we are alone since we have the promise of the Lord to be with us till the end of the age (Matthew 28:18). If the task that we have at hand is from him, and for his glory then the number of people who are with us does not matter. We only need to believe as Elisha assured his servant that, *“those who are with us are more than those who are with them” (2 Kings 6:16).*

Sometimes God call us to be the lonely voice in the wilderness. If the task that we have at hand is from Him, and for His glory then the number of people who are with us does not matter. We only need to believe as Elisha assured his servant that, *“those who are with us are more than those who are with them” (2 Kings 6:16).*

CLEAVERS

Though there are people who leave us there are people who cleave on as well. In the same breath as he recorded the painful words of people leaving him, he gratefully mentioned one friend determined to cling on to him. That was otherwise unknown Onesiphorus. Paul wrote,

“May the Lord grant mercy to the household of Onesiphorus, for he often refreshed me and was not ashamed of my chains, but when he arrived in Rome he searched for me earnestly and found me—may the Lord grant him to find mercy from the Lord on that day!—and you well know all the service he rendered at Ephesus” (2 Timothy 1:16-18).

Paul first met Onesiphorus in Ephesus where he was at Paul’s service. Then when he heard that Paul was a prisoner in Rome, he

went there looking for Paul. When those who were with Paul had deserted him, Onesiphorus was looking for Paul to refresh his life in whatever way he could.

LUKE THE PHYSICIAN

While Onesiphorus went searching for Paul in Rome and gave him company in his distress, Luke never left him. Paul wrote to Timothy that *"Luke alone is with me"* (2 Tim 4:11) while sighing over Demas' departure. Luke was on his missionary journeys, on his way to Rome as a prisoner and stayed with him even when he is on the death row.

It is a secret of God's economy that our life will never be empty. When people leave, God sends people who will cleave on to us in the most difficult stages of our life. As a pastor, I had to face what many other pastors had to face - division in the church. Once more than half of the church left with my assistant. The few who stood with me even began to leave one by one because they did not see any future in the new venture. There came a point where I had no one to preach to. But I continued the ministry because it was God's plan.

The last member I had one Sunday morning told me that his wife does not want him to hang on to the wreckage of the ship with me. So, this would be his last Sunday with me. My wife, my son and I would alone make the congregation next Sunday. But when I was about pull out of the carpark, he came running towards the car, asked me roll down the glass and said: "go ahead pastor, God has a purpose for this church." He walked away; I have never seen him again. But his words ring in my ears even now, especially in every time of crisis that pops up. That gave me the strength to continue, and God gave the growth, it keeps growing though we had hit ground zero at that point. Though he was leaving at the crisis point, he left a word of encouragement. God sent in his own time, his own people and the congregation continued to grow. Though over the time many people left, God kept on sending his people so that we

could continue to serve his purposes.

Though the early believers had been through a lot of persecution, they were deeply committed to their fellow believers in prison for their faith. They *"had compassion on those in prison"* (Hebrews 10:34).

BELIEVE IN PEOPLE

Desertion should not weaken our faith in people. God counterbalances the leavers with cleavers. Demas, Phygelus, Hermogenes, and many others on whom he counted on left him. But God brought Onesiphorus to him and Luke stayed on. So, Paul did not lose his faith in people's integrity.

Paul's opinion of John Mark had changed over the years. He asked Timothy to join him in

Rome and to bring John Mark along since *"he is very useful to me for ministry"* (2 Timothy 4:11). This is the same Mark who refused to travel through the difficult terrains to the interior of Turkey on the first trip. On the second trip, Paul refused to take him on board since *"Paul thought best not to take with them one who had withdrawn from them in Pamphylia and had not gone with them to the work"* (Acts 15:38). But Paul knew very well that people change over the years. Later, he went

back with Paul in his ministry and proved to be useful. At this final leg of his journey, Paul longed for the company of his youthful companions besides Luke the physician - Timothy and John Mark.

CONCLUSION

Never lose your energy, never surrender your vision, never dampen your love for the Lord because of deserters. Leaving and cleaving is part of the game of life. God in his economy has people who will remain steadfast in our life and our ministry. Thank God for them. Satan always has his secret agents planted in all turns of our life. We must be aware of that. But also count on God's lieutenants who would stand steadfast with us. We serve God's purpose with them. ■

Paul's opinion of John Mark had changed over the years. He asked Timothy to join him in Rome and to bring John Mark along since *"he is very useful to me for ministry"* (2 Timothy 4:11). This is the same Mark who refused to travel through the difficult terrains to the interior of Turkey on the first trip.

Pastor
John Mathew
Bangalore

Part 3

Jesus Christ: *He is unique in Character!*

And the Child grew and became strong in spirit, filled with wisdom; and the grace of God was upon Him"
(Luke 2:40)

He was well versed in scripture in His young age (Luke 2:47) and He set His mind on things above. Jesus glorified Father God when He healed and performed miracles (Luke 5:26, 7:16, 13:12,13, 17:17) and finished His work glorifying God (John 17:3).

Our Lord Jesus Christ is unique in all aspects. Ability will get us success but character will keep us successful. A person is known by his character. Jesus gives us a model in action in His sincerity and integrity

Jesus was pure (1 John 3:3) and He wants His followers should also be pure because then only we can see God (Matthew 5:4, 1 John 3:2,3). He was pure because He was sinless (John 1:17). Even devil agreed (Mark 1:24). Jesus challenged His enemies to prove He is guilty (John 8:46). He was never tempted to commit sin because He did everything according to the will of God (John 5:30, 6:38).

He was filled with wisdom and grace of God was upon Him (Luke 2:40). He knew His Father is God at His young age (Luke 2:49), yet He was obedient to His earthly parents (Luke 2:51). Though He was sinless, He took baptism to obey God's command (Matthew 3:15) Holy Spirit descended on Jesus and God testified He is son of God, Messiah when He took baptism. Hence He was full of Holy Spirit and led to the wilderness (Luke 4:1). Jesus was tempted by Satan for everything in the world except commit sin but He overcame with the power of Word of God, He was not tempted to commit sin because he was Messiah, filled with Holy Spirit.

He was well versed in scripture in His young age (Luke 2:47) and He set His mind on things above. Jesus glorified Father God when He healed and performed miracles (Luke 5:26, 7:16, 13:12,13, 17:17) and finished His work glorifying God (John 17:3).

He was humble (Colossians 2:7). He was born in a poor family . He loved hewers of wood and drawers of water and He invited weary and burdened promising rest (Matthew 11:28). He

took off His outer clothing and wrapped a towel around His waist, poured water into a basin and washed the feet of His disciples (John 13:4,5). He is embodiment of humility. He said shepherd will go before His followers (John 10:4) and not prosperity .

He defended disciples when they picked some heads of grain and ate on Sabbath (Matthew 12:1-5). Some church leaders insult and humiliate local leaders. I know a leader in a Pentecostal church who finds comfort in insulting his subordinate in public to show his authority, When the Samaritan woman told lie about her husband, Jesus replied she was right because she had no husband then (John 4:17). If we adopt and follow love of Jesus we can win more people for the Lord. Criticism should mend people and not end them. Love sinners and hate sin. Our Lord saw goodness of people rather than their bad ways. There is a fable in which Jesus and disciples were travelling in a village road and there was a corpse of a dog on their way. Disciples could not stand the foul smell of the corpse..Jesus said the teeth of the dead dog were beautiful. He always saw the goodness. Jesus loved His disciples and prayed for them (John 17:6-26).

At the time of His arrest He requested the soldiers to let His disciples go (John 18:8). He is unique in character. He is the greatest lover born in this world. There is a story that when Jesus returned to heaven, angels surrounded Him and enquired about His ministry on earth, He explained how He healed sick, performed miracles, preached and chose disciples, one disciple betrayed, another denied and others left Him when He was crucified. Angels anxiously asked who would do His ministry for which He sacrificed His life. He responded that same

disciples who denied and deserted Him when He was led to cross. He said He knows His disciples love him, do His ministry and die for Him. Is there any leader who would entrust his work to the people who denied and left him? He used to spend time alone with His disciples (Mark 4:34). Jesus loved people regardless of how great or low or rich or poor. Jesus loved equally. None is beyond love of our Lord. He expressed love by spending time with personal communication and touch and by serving their needs.

Jesus Christ never criticized Roman or Greek gods. He drew big line to show other lines are small. He showed God is love, omnipotent and omnipresent. It is not our ministry to criticize gentile cultures and gods but get separated from them. We are the light of the world and our sole responsibility to show light. He was tactful in conversation and His words were sweet and comforting. When mother asked special seats with Jesus for her sons in heaven, He did not rebuke or insult her but comforted her (Matthew 20:2-23). He appreciated people in their weakness too

Jesus spoke in our language. People in the street and scholars understood His language. He did never beat about the bush but spoke directly and clearly. He understands our language. When I was young my mother used to say, "I can understand Mathewkutty's language". What she meant was that she understood my desires and intentions when I could not express them. It is the language of love. Jesus understands our desires and intentions even when we say something wrong in our prayers. He loved the woman caught in the act of adultery and forgave her sins with the warning not to sin again. When I experienced the love of Jesus Christ, I wrote five books about Him!

Jesus appreciated people especially gentiles of their faith. like Centurion (Luke 7:9), Canaanite woman (Matthew 15:23), Sinner woman (Luke 7:45,46). He was tactful in conversation and His words were sweet and comforting.

Jesus loved children. When children were brought to Him, He blessed them (Matthew

19:13-15) and He advised us that we must become innocent and pure like children to enter Kingdom of God (Matthew 18:1-3). I saw the portrait of a smiling Jesus, keeping children of all races and nations in His lap and around Him when I visited a park at California. Our Lord is a smiling person. He cried when Mary of Bethany wept (John 10:35). He stopped His journey in the midway to Father God when He knew Mary Magdalene was in anguish (John 20:10-13). He laughs with us and cries with us because He is the embodiment of love. He loved disciples till the end

He is person of compassion who fed the hungry (Matthew 14:14) and handed over His mother to John at the cross. He touched leper (Matthew 8:3) and He stood when blind man cried (Mark 10:48). Will anybody except Jesus wait on his journey to answer a beggar? He healed the person who was among the enemies who came to catch Him (Luke 22:51). Jesus has compassion for sinners (Matthew 9:36). When Peter denied Him, Jesus looked at him with compassion (Luke 22:61) and Peter repented and cried. A model for Christian leaders!

Jesus was not for power or position. He went to pray when He knew people are going to make Him king (John 6;15). Many selfish and proud persons occupy prominent places in church and society. They may preach eloquently and do many things effectively with thousands of followers. But Christ is not a model for them!

George Bernard Shaw said : "power does not corrupt men, fools however if they get into position or power, then power corrupts power"!

He never bowed to any person except to His Father God, whether Pilate, King Herod, or Chief Priest. His words had power and authority, He controlled His tongue and kept silent before Pilate (Matthew 27:14) and before the insult of the malefactor (Luke 23:39).

Jesus proved He has the same character of the Kingdom of God - righteousness, peace and joy in the Holy Spirit (Matthew 6:33, Luke 10:21), divine power (Luke 11:20-22), Truth, holiness, light, eternal life. His character shows sincerity, integrity, accountability, commitment, courage, diligence,, humility and respect. ■

He was a person of compassion who fed the hungry (Matthew 14:14) and handed over His mother to John at the cross. He touched leper (Matthew 8:3) and He stood when blind man cried.

Jesus was not for power or position. He went to pray when He knew people are going to make Him king (John 6;15). Many selfish and proud persons occupy prominent places in church and society. They may preach eloquently and do many things effectively with thousands of followers. But Christ is not a model for them!

**Dr. Shibu
Cherian
MS, MBA,
D.Min., Ph.D.**

Practical Life Instructions from: **Apostle Paul's Letter to "Romans"**

Devotional: FIVE

is the Pastor of Carolinas Christian Assembly in Matthews, NC that serves all Asian Indians in and around the Charlotte area. He is also the President of United in the WORD Ministries, Inc. He is a certified Clinical Chaplain, a Bible Teacher and a Premarital Counselor. Visit his ministry website @ <http://www.unitedintheword.com>

Live DAILY by the STANDARDS of ‘GOD’s KINGDOM’

**“For the kingdom of God is not eating and drinking, but righteousness and peace and joy in the Holy Spirit. For he who serves Christ in these things is acceptable to God and approved by men. Therefore, let us pursue the things which make for peace and the things by which one may edify another”
(Romans 14:17-19)**

When John the Baptist started his public ministry, he began with preaching about the kingdom of heaven: In those days John the Baptist came preaching in the wilderness of Judea, and saying, “Repent, for the kingdom of heaven is at hand!” (Matt. 3:1-2) After John was put in prison, Jesus began preaching on the same lines: Now after John was put in prison, Jesus came to Galilee, preaching the gospel of the kingdom of God, and saying, “The time is fulfilled, and the kingdom of God is at hand. Repent, and

believe in the gospel.” (Mark 1:14-15)

It is therefore evident that the gospel of the kingdom of God has a different level of standards that should be followed by all God’s children. What really counts in the kingdom of God is that the Almighty God is acknowledged as the King and Supreme Ruler. In the words of Jesus,

“the kingdom of God is within us” (Luke 17:21). In its inward reality the kingdom of God includes only those who are born again (John 3:3, 5) and have become God’s children (John 1:12-13).

It is therefore evident that the gospel of the kingdom of God has a different level of standards that should be followed by all God’s children. What really counts in the kingdom of God is that the Almighty God is acknowledged as the King and Supreme Ruler.

The subjects of God's kingdom have lives of practical righteousness, by dispositions of peace and harmony, and by mind-sets of joy in the Holy Spirit. (Matthew 5:6, 9, 10, 12; 6:31).

The standards of God's kingdom in our lives are characterized by righteousness (perfect uprightness in our daily walk), peace (perfect peace with God and a consistent attempt to promote peace among others), and joy (through the Holy Spirit). The kingdom of God consists of spiritual realities like righteousness in action and thought, peace that seeks harmony and joy that comes from the Holy Spirit. Those who understand the spiritual realities of God's kingdom will not choose the fleeting joy of satisfying selfish carnal desires over the lasting spiritual joy of putting aside those desires for the sake of others. They serve Christ by obeying His teachings thus winning both God's honor and man's approval.

If we are part of God's kingdom, it will make a difference in how we live daily in this world since the impact of our actions on others play a vital role in our fellowship and evangelism. Where we live makes demands on how we live.

If we are part of God's kingdom, it will make a difference in how we live daily in this world since the impact of our actions on others play a vital role in our fellowship and evangelism. Where we live makes demands on how we live. As we live according to the standards of God's kingdom, there are life-transforming behavior patterns that should reflect our spiritual location.

God has placed us in the kingdom of His Son Jesus Christ (Colossians 1:13). As we live according to the standards of God's kingdom, there are life-transforming behavior patterns that should reflect our spiritual location. We will make every effort to maintain peace and harmony in the Christian fellowship. We will spread peace, edify and help others to grow stronger in the Christian faith and are a source of joy in everyday relationships. We will then have peace with God as we bless others as well.

Let's live daily by the standards of God's kingdom! The primary issues in our lives should not be external amoral practices but the great spiritual qualities the Holy Spirit seeks to produce in us. True spirituality is not shown in the manifestation of liberty, but in the manifestation of the fruit of the Holy Spirit: *"But the fruit of the Spirit is love, joy, peace, longsuffering, kindness, goodness, faithfulness, gentleness, self-control. Against such there is no law. And those who are Christ's have crucified the flesh with its passions and desires. If we live in the Spirit, let us also walk in the Spirit."* (Galatians 5:22-25)

The standards of God's kingdom in our lives are characterized by righteousness (perfect uprightness in our daily walk), peace (perfect peace with God and a consistent attempt to promote peace among others), and joy (through the Holy Spirit). The kingdom of God consists of spiritual realities like righteousness in action and thought, peace that seeks harmony and joy that comes from the Holy Spirit. others

You are a convert:

From the way of Sin to the path of Holy Spirit!

*"I have considered my ways and have turned my steps to your statutes.
I will hasten and not delay to obey your commands"
(Psalms 119:59,60)*

Just because some may call themselves 'Christian' and have their names written on a church membership list, does that guarantee that they are Christians?

Notice an important truth in the Bible: *"But you are not in the flesh, but in the Spirit, if indeed the Spirit of God dwells in you. Now if anyone does not have the Spirit of Christ, he is not His"* (Romans 8:9). So we must understand this: A person is a Christian only if God's Holy Spirit is dwelling in him or her.

In this brief testimony quoted above, the psalmist defines the meaning of scriptural and spiritual conversion, and that is the theme of this study. We are not only to think about conversion, but about spiritual conversion, Christian conversion, conversion to Christ Himself. Of course, we can be converted to anything - to communism, fascism, Protestantism, Catholicism, or any other 'ism'! So it is obviously not enough to speak about conversion. What does the Bible mean by conversion? The answer is given in these two verses: scriptural conversion is not to a man, to a religion, to a church or a creed, but it is conversion to a Person - or, perhaps we should say, to the three Persons in the Godhead. It is our whole life being turned into a right relationship with God whom we come to know as our loving Heavenly Father, through Jesus Christ whom we trust as our personal Saviour and all this is brought about by the work of or by submission to the Holy Spirit. This subject is very important in the light of our Lord's own words

**Pastor Joab John
Bangaluru**

recorded in Matthew 18:3. Notice exactly what conversion is and how it takes place.

The words to underline here are, **"I have considered my ways"**. If only people would stop and think - about God, about life, about sin, about time and about eternity! As a matter of fact, God asks us to do this very thing, and to face up to our need of His grace and of His salvation: look up Isaiah 1:18. *"Come now, and let us reason together," Says the Lord, "Though your sins are like scarlet, They shall be as white as snow; Though they are red like crimson, They shall be as wool"*. Until we do this we shall never be converted, because conversion does not just happen. It is only when He brings us to think upon our ways and we are faced with a deep sense of our own need that we realize how much God loves us, how much Christ has done to procure our salvation and how much the Holy Spirit is striving to convert us. Conversion begins with serious consideration, and one of the best illustrations we have of this in the

Bible is found in the parable of the Prodigal Son (Luke 15:11-19). See how the Prodigal "came to his senses", and notice that he only did this when he came to the end of himself and when he was in dire straits. How often this is the case! It was then that he realized how foolish he had been and how much he needed his father's love and provision. Christian conversion begins with serious consideration.

The words to underline now are, **"I have considered my ways and have turned my steps to your statutes"**. When a man thinks hard and seriously about God and salvation, his own soul and his soul's need, he soon makes a decision that leads to action. So we find again in Luke 15:20 that the Prodigal Son came to the point where *"he got up and went to his father"*. He turned his back on the old life and set out towards a new life. Think of the provision which the father made for him! Think of the love, peace and joy that filled his heart! Let the wonder of this scene fill your heart with gratitude as you think about the confession, the robe, the ring, the shoes, the food, the fellowship and the joy.

The words to underline now are, **"I will hasten and not delay to obey your commands"**. Definite action does not stop short at this point - it must lead to a life of obedience. Conversion is just the beginning of a life of joyful obedience to the Lord, of finding out His perfect will, and doing it (Romans 12:2). Let us think about some other New Testament illustrations which are evidences of

(. . . Continued on page 12)

Youth Forum

HOLINESS

When it comes to holiness in the Bible, it is often relayed in the form of music and worship. We all enjoy music. Inherently, music is a gift from God that captures and carries what we can often not adequately express by words alone. Music sets forth what is important to us, what moves us, and what changes. So what was the first recorded song in the Bible? The first recorded song and the last recorded song in the Bible are about the same thing. The first is in Exodus 15 and the last can be found in Revelations 15.

The context for Exodus 15 goes back to the time of Moses. During Moses' time, God delivered more than 1 million Israeli slaves from the grip of Egypt and parted the Red Sea. After all the miraculous work had been done, Moses led the whole nation in a song celebrating God's holiness. Exodus 15: 9-13 says, *"The enemy boasted, 'I will pursue, I will overtake them. I will divide the spoils; I will gorge myself on them. I will draw my sword and my hand will destroy them.' But you blew with your breath, and the sea covered them. They sank like lead in the mighty waters. Who among the gods is like you, Lord? Who is like you. majestic in holiness, awesome in glory, working wonders? "You stretch out your right hand, and the earth swallows your enemies. In your unfailing love, you will lead the people you have redeemed. In your strength, you will guide them*

**Michelle Cherian
Houston**

to your holy dwelling",

Of these verses, one stands out in particular. Moses says *"Who among the gods is like you, Lord? Who is like you. majestic in holiness, awesome in glory, working wonders?"* We can draw these same comparisons in the last book of the Bible. Revelations 15. When the 90-year-old Apostle John was granted by God to look into the future, he saw a moment when the final outpouring of the wrath of God was about to take place. And Apostle John tells us in Revelations 15:3-4 *"they sang the song of God's servant Moses, and the song of the Lamb: Great and awe-inspiring are Your ways, King of the Nations. Lord, who will not fear and glorify Your name? Because you alone are holy because all the nations will come and worship before you because Your righteous acts have been revealed",*

In between Exodus 15 and Revelations 15, God's holiness comes up over and over again. This is a theme throughout the Bible. Holiness is used more often to describe God's name than any other adjective.

1. How should we define holiness?

How should we define holiness and why does God call us to be holy? Holiness is defined as being distinct, separate, or unique. So when we say God is holy, we're not talking about one characteristic out of many about God; we're talking about the character of God Himself. Holiness, when applied to God, means that He is utterly unique, incomparable, matchless, and without parallel. The first thing to understand about holiness is that God calls us to be holy. Holiness is not something just for pastors or missionaries or church leaders. God calls all people to holiness. Apostle Peter says, *"But just as he who called you is holy, so be holy in all you do; for it is written: 'Be holy, because I am holy'" (1 Peter 1:15-16).*

God is holy. He is pure. He is without sin. And he calls each of us to be like him. You might say, "Well that's extremely difficult to do". Yes, it is. And yet the Scripture is clear. Just as God who called you is holy, so he calls you to be holy in all you do. God says, *"Be holy, because I am holy",*

2. Holiness is not achieved through your self-will or determination.

A lot of people think that holiness is something that you are supposed to achieve on your own. They think it is a matter of self-effort applied against bad behavior or habits. But holiness does not simply have to do with our behavior. It is about our very nature. The Bible tells me that our nature is soiled by sin. We do not simply commit sinful acts. Instead, inherently, we are sinful people.

3. Holiness comes through Christ alone.

So then, how do we become holy? We have already seen how important holiness is. *“Without holiness, no one will see the Lord” (Hebrews 12:14)*. I am not holy, and I can’t make myself holy, so that means that I am in big trouble! Holiness is a desired state that is beyond our reach. So how do I get there? The answer is this: holiness comes through Christ. It is the only way. Jesus died to make you holy. Apostle Paul says, *“Christ loved the church and gave himself up for her to make her holy, cleansing her by the washing with water through the word, and to present her to himself as a*

radiant church, without stain or wrinkle or any other blemish, but holy and blameless” (Ephesians 5:25-27). Jesus knew that without holiness no one will see the Lord. And he knew that we could not make ourselves holy. And so Jesus did for us what we could not do for ourselves. He suffered and died on the cross to make us holy, to cleanse us from our sins, and to present us before himself as part of his radiant church, without any stain or blemish.

4. Growth in holiness is a life-long process. It is easy to get discouraged when we feel like we are not making progress in this area. That is a good time to remember God’s promise to us: *“Being confident of this, that he who began a good work in you will carry it on to completion until the day of Christ Jesus” (Philippians 1:6)*. If God has begun a good work in you through Christ, you may be confident that he will bring it to completion. That’s not to say we should ever get lazy in our Christian growth. We should make every effort to be holy. But when we fail and we fall, and we will, you can take comfort in God’s forgiveness and in knowing that you are a work in progress. *“He who began a good work in you will carry it on to completion until the day of Christ Jesus”*. This is where the spiritual disciplines of reading your Bible, spending time with God in

prayer, enjoying Christian fellowship, serving others, and sharing your faith come in. It is only as we spend time with God and other believers that we will grow in our sanctification. It is only as we ask God to change us that we will see the changes come. Yes, it takes effort on our part as well, Hebrews 12 says, *“Make every effort ... to be holy” (Hebrews 12:14)*. But you must ultimately take all your efforts and place them at the disposal of Christ who alone can make you holy. Only Christ can change your heart. And only when Christ has changed your heart will you find yourself growing in holiness through the Holy Spirit.

Conclusion:

To close these words, I want to read a quote from Andrew Murray, a well-known South-African missionary, “The greatest test of whether the holiness we profess to seek is actually truth will be whether it produces an increasing humility in us. In man, humility is the one thing needed to allow God’s holiness to dwell in him. The holiest will be the humblest”.

I hope that these words will encourage you to seek after a life that exemplifies holiness and humility as well as gratitude toward Christ for taking upon Himself our sin and shame so that we could share in His holiness.

"You are a convert:" - - - (Continuation from page 10)

conversion and indications of loving obedience to the Lord and to His Word.

1. Zacchaeus: when he was converted he showed the reality of his conversion by his obedience to the Lord in making restitution for his sin (Luke 19:1-10).

2. Woman of Samaria: after her conversion she gave her testimony of how she had renounced her sinful ways, and this also led her to become an evangelist (John 4:1-42).

3. Saul of Tarsus: evidence that he had been truly converted was when he gave up persecuting the Church and became a humble apostle of the Lord

whom he had denied (Acts 22:1-15).

These were initial evidences, things that happened immediately after these people or groups of people were converted. Scriptural conversion can be described in three words: **(1) Stop.** **(2) Turn.** **(3) Obey.** Stop in your tracks and repent of your sin (Isaiah 55:6-7); turn to the Lord and put your trust in Him as your personal Saviour (Romans 10:9-13); give yourself wholly to Him and obey Him every day. *“Whatever He says to you, do it” (John 2:5)*.

In prayer, ask God to help you repent and be converted. Ask Him to

help you understand and prove for yourself His truth as revealed in the Bible. Ask Him to give you courage to obey even though others around you may not care about or understand what God says. If you truly want to be converted, ask your Creator for help.

“The church is not a theological classroom. It is a conversion, confession, repentance, reconciliation, forgiveness and sanctification center, where flawed people place their faith in Christ, gather to know and love him better, and learn to love others as he designed.”

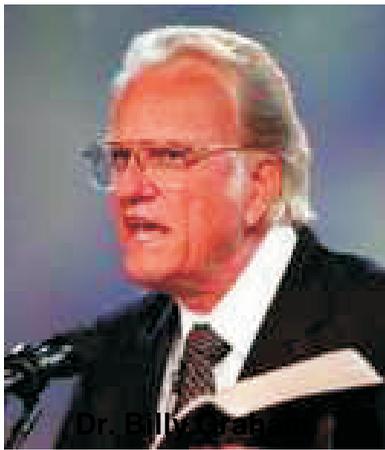

&
JKS

Billy Graham Internet Ministry

Billy Graham Evangelistic Association's internet evangelism ministry known as "Search for Jesus" was launched in 2012. On its 10th anniversary in August 2022, the

organizational says that 100 million people have visited the ministry's websites and more than 3 million have indicated a decision for Christ and received follow-up! Internet users receive a gospel presentation and one of 1,400 trained volunteers answer questions and chat live with users online. Mark Appleton, director of internet evangelism, says: "We are following Billy Graham's legacy of spreading the Gospel across the globe using every opportunity we have. The average person spends nearly seven hours a day on the internet, so we want to meet these people where they are. 'Search for Jesus' has given us the chance to spread the Gospel like never before". The ministry helps new Christians grow in their faith. It also offers "digital discipleship courses" created for new believers. The website also includes a church locator tool to help Christians find a local congregation.

We must appreciate the immense effort that the ministry is taking to utilize modern technology for the extension of the Kingdom of God. May the Lord enable them to continue their work.

Chinese Law says that the Word 'Christ' causes 'Incitement'!

China has banned "Christ" and other religious words from social media apps under a new policy that went into effect on March 1. The policy also requires licensing and training to post Christian and religious content on the internet. A Chinese congregation member recently used the messaging app WeChat to post the names of eight books for members of a reading group. Among the titles was 'The Imitation of Christ' by Thomas à Kempis. But the WeChat app rejected the post, saying the word "Christ" was not allowed. The issue was resolved by editing out the word 'Christ' from the post!

The law can force the word 'Christ' out of the post. But can it remove Christ from the believer's heart?

Role of Mothers!

According to a new survey by the American Bible Society, a large majority of Americans say their current religious

faith is the same as their mother's faith. This is true of current evangelicals (69 percent), Catholics (86 percent) and mainline Protestants (76 percent). The survey report concludes that the poll data verify the importance of parental guidance in spiritual development.

Remember what the Wise Man exhorted in Proverbs 22:6: "Train up a child in the way he should go, and when he is old he will not depart from it".

Secular Intolerance & self-censoring Christians!

A report featuring case studies from France, Germany, Colombia and Mexico says that Christians who find it difficult to freely express their beliefs in society due to secular intolerance are practicing "various forms of self-censorship". The reason for such a situation is the fear of being subjected to legal proceedings on charges of discrimination or disciplinary proceedings in their work places. A majority of people choose to keep the expressions of faith or opinions on issues related to life, marriage and the family from a Christian doctrinal perspective private because they had witnessed sanctions or prosecutions to which colleagues or peers had been subjected. The report explains that Western Christians experience a 'chilling effect' resulting from perceived pressures in their cultural environment.

This self-imposed censorship is a real problem even in such mature, liberal democratic societies that stand for tolerance, diversity, and open discourse. One wonders why people are frightened to freely speak their minds.

"Have you invited the special guest?"

"Let the little children come to me and do not hinder them"

Emily was in the 8th grade instrumental music program in her school. She enjoyed the music lessons along with the academic program in her school. She had learnt to play piano when she was younger. Now she was learning to play the violin. The program in her school helped different kids learn different instruments based on their choice. It was an expensive program for the school. Recently when the school board met, they proposed to cut the program due to lack of funds.

The teacher in charge of the instrumental music program asked the Principal of the school if she could have some time to raise funds to keep the program. The Principal gave her four months till that year's Christmas break to raise funds. The Teacher worked with her department to come up with fund-raising ideas. The efforts would wrap up with a Christmas music program mid-

December. Emily was very impressed and involved in the various events being organized. She also realized that a lot of funds would be needed to keep the program going.

Emily shared the problem with her Sunday School class and asked for their support in prayer. She began to think of how the music department's efforts could be improved. She had an idea that she took to her music teacher. She suggested inviting a famous singer / song-writer as guest of honor for their Christmas music program. They could show case the talented students who are currently in the

program. The guest could see the talent displayed and provide support. Tickets can be sold and having guest of honor would attract greater crowd. Emily's music teacher went ahead with Emily's suggestions.

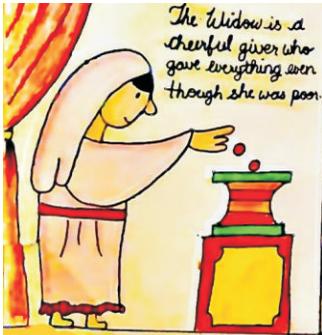
As days went by, ticket sales increased rapidly for the Christmas Music Program just as Emily hoped. She knew it was an answer to her prayer. Inviting a guest of honor for a Music program changed the outlook and outcome of the program.

Inviting Jesus Christ into your heart to be your Lord and Savior will change the outlook and outcome of your life. "Therefore, if anyone is in Christ, he is a new creation. The old has passed away; behold, the new has come" (2 Corinthians 5:17). "If we confess our sins, He is faithful and just to forgive us our sins and to cleanse us from all unrighteousness" (1 John 1:9). "For God so loved the world, that He gave His only Son, that whoever believes in Him should not perish but have eternal life" (John 3:16)

Beena Aunty

God loves a cheerful giver

The widow is a cheerful giver who gave everything even though she was poor.

The little boy was a cheerful giver who gave his food to Jesus.

Joshua Cebin

2 Corinthians 9:7
God loves a cheerful giver.

Crucified Christ

Gayatri S. Athawale
IPC Niije

Sivarth

Fully Owned & Managed by IPC Maharashtra State

32 വർഷങ്ങൾ തുടർച്ചയായി, (പ്രസിദ്ധീകരിക്കുകയും ആറു ദേശീയ പുരസ്കാരങ്ങളും നാലു അന്തർദേശീയ പുരസ്കാരങ്ങളും നേടിയ സുവാർത്ത ഐ.പി.സി). മഹാരാഷ്ട്ര സ്റ്റേറ്റിന്റെ മുഖപത്രമാണ്.

मसीह में दृढ़ होकर, अपनी यात्रा को अंजाम देना

पास्टर अमित गुरनानी, मुंबई.

कुलु.३:४ में जब पौलुस संतो की महिमा अर्थात् संत महिमा में प्रकट किए जाने के विषय में लिखता है, इस महिमा की प्राप्ति के लिए कुछ कदमों का उल्लेख करता है। परमेश्वर के पवित्र लोगों को यीशु मसीह की महिमा प्राप्त होने की आशा है। यह आशा हमें प्रतिदिन हमारे कष्ट, मुसीबत और हर अग्रिम समान परीक्षा में यीशु के साथ बांध के रखती है। इस महिमा की आशा की प्राप्ति के कुछ कदमों पर ध्यान दें जिनका उल्लेख पौलुस ने कुलु.२:६-३:४ में किया है।

१. प्रभु मसीह यीशु को प्राप्त किया है (२:६,७):

- क. मसीह यीशु में चलते रहो (२:६)
- ख. मसीह यीशु में जड़ पकड़ते और बढ़ते जाओ (२:७)
- ग. मसीह यीशु में सिखाए अनुसार विश्वास में दृढ़ होते जाओ (२:७)
- घ. मसीह यीशु में अधिकाधिक धन्यवाद करते रहो (२:७)

हर विश्वासी को यह बात स्मरण रखनी है कि अब मैंने मसीह यीशु को अपने जीवन में प्रभु करके अंगीकार अर्थात् ग्रहण किया है। मैंने यीशु को मेरे जीवन का प्रभु बनाया नहीं बल्कि वह मेरा सृष्टि कर्ता होने के नाते मेरा प्रभु था परंतु मैं पापी होने के कारण इस बात से अज्ञात था। पवित्र आत्मा के द्वारा विश्वास करने पर मैंने यीशु के प्रभुत्व को मेरे जीवन में स्वीकार किया (रो.१०:९,१०)। इसलिए परमेश्वर का वचन इस प्रकार कहता है, अब जो मसीह यीशु में है वह नई सृष्टि है: पुरानी बातें बीत गई हैं; देखो, सब बातें नई हो गई हैं (२ कुरि.५:१७; गल.६:१५)। यीशु मसीह को प्रभु स्वीकार करने पर अर्थात् मेरा स्वामी या मालिक ग्रहण करने पर मेरे जीवन का चलन, स्वभाव, उद्देश्य, दिन दैनिक रहन-सहन, इत्यादि मेरे जीवन के संबंधित हर बात में एक बदलाव आता है। पहले मेरा स्वामी शैतान

था तो मैं उसी के अनुसार संसार में रहकर पापों में जीवन निर्वाह करते हुए उसकी लालसाओं को पूरी करता था। परंतु जब मैं ने यीशु को मेरा जीवन सौंपा तो अब मेरे जीवन का प्रभु अथवा स्वामी वही है। (रो.१२:२; इफि.२:२,३; ४:१,१७,२२-२४; ५:८,१५; कुलु.३:५-१३; १ पत.४-१-३)।

प्रेरित कलीसियाओं को उत्साह देते थे कि वे तन मन लगाकर प्रभु से लिपटे रहें, परमेश्वर के अनुग्रह में बने रहें, विश्वास में बने रहें और स्थिर रहें (प्रेरितों.११:२३; १३:४३; १४:२२; १६:५; १८:२३; २०:२)।

२. चौकस रहें (२:६-२३):

- क. कोई मनुष्य तुम्हें लुभाने वाली बातों से धोखा न दे (२:४)
- ख. कोई तुम्हें उस तत्व ज्ञान और व्यर्थ धोखे के द्वारा अपना अहेर न बना ले (२:८)
- ग. कोई तुम्हें दौड़ के प्रतिफल से वंचित न करें (२:१८)

हम प्रभु यीशु मसीह और उसके प्रेरितों के द्वारा बारंबार सावधान किए गए हैं कि झूठे भविष्यवक्ताओं और झूठे उपदेशकों से सावधान रहें। हमें उन्हें उनके फलों से जानना अर्थात् पहचानना है, जागृत रहना है, और उनसे दूर रहना है। ऐसे लोग फूट पड़ने, ठोकर खाने का कारण बनते हैं और चिकनी चुपड़ी बातों से सीधे साधे मन के लोगों को बहका देते हैं। ये धर्म, भक्ति, भेड़ों का भेष तो धरते हैं लेकिन भीतर फाड़ने वाले भेड़िए हैं और न परमेश्वर की शक्ति को मानते हैं। पौलुस ऐसों के विषय में कहता है कि वे श्रापित हैं (मती.७:१५,१६; प्रेरितों. २०:२९-३१; रो.१६:१७,१८; २ कुरि. ११:१३-१५; गल.१:८,९; २ तीमु. ३:१-९; प्रकाशित.२:१४,१५,२०,२१; साथ ही लूका. २०:२०)।

ये हमें लक्ष्य हीन करना चाहते हैं; और

हमारी जड़ें जो मसीह यीशु में बनी है, उसे उखाड़ना चाहते हैं; और हमें विश्वास से बहका कर संसार की आदि शिक्षाओं के दोबारा दास बनाना चाहते हैं; और उस तत्वज्ञान जो मनुष्य के बनाए हुए हैं, उसके अधीन करना चाहते हैं।

३. मसीह के साथ परमेश्वर में छिपा हुआ जीवन (३:१-४)

क. स्वर्गीय वस्तुओं की खोज में रहो (३:१)

ख. स्वर्गीय वस्तुओं से स्नेह रखें (३:२)

हम पुरानी व्यवस्था, संसार की आदि शिक्षा, बापदादों से आती हुई निकम्मी और निष्फल चाल चलन के लिए मर गए और नये जीवन के लिए मसीह के साथ जिलाए गए हैं। अब हमारा जीवन मसीह के साथ परमेश्वर में छिपा हुआ है। जो संसार के हैं वह संसार और उसकी वस्तुओं की खोज करते हैं परंतु जो स्वर्ग के हैं स्वर्गीय वस्तुओं की खोज में रहते हैं और उन्हीं से प्रेम करते हैं (फिलि.३:२०)। यीशु ने हमें सिखाया, जगत से बढ़कर हमारा प्राण है। जहां जगत की प्राप्ति, प्राण की हानि उठाना है; वहीं स्वर्गीय वस्तुओं की प्रीति और प्राप्ति, प्राण को बचाना और मसीह की महिमा प्राप्त करना है (मती.१६:२५-२७)। हम पर प्रगट होने वाली महिमा के सामने इस समय के दुख और क्लेश कुछ भी नहीं है। आज हम कराहते हैं और अपनी देह के छुटकारे की बाट जोहते हैं ताकि हम महिमा प्राप्त करके पूर्णता में प्रवेश करें। जब तक हम देह में रहते हैं तब तक प्रभु से अलग हैं और देह से अलग होकर प्रभु के साथ रहना और भी उत्तम समझते हैं (रो.८:१८,२३; २ कुरि.५:१-९; फिलि.३:२०,२१; १पत.१:१३)। मसीह यीशु हमारी महिमा की आशा है (कुलु.१:२७)। वह महिमा कितनी अदभुत, बड़ी और महान होगी जो हमारे विचारों से भी परे है क्योंकि वह महिमा जो हम प्राप्त करेंगे, हमारे मसीह यीशु की होगी जिसके लिए हम बुलाए भी गए हैं (२ थिस्स.२:१४; १ यूहन्ना.३:२,३)। ●

ദൈവസഭ

മൂന്നാം ഭാഗം

റവ. ഡോ. കെ. സി. ചാക്കോ

വേദസൂക്തകത്തിൽ പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന അടിസ്ഥാന വിഷയങ്ങളായ രക്ഷ, സ്നാനം, പരിശുദ്ധാത്മ സ്നാനം, ത്രിത്വോപദേശം, സുവിശേഷീകരണം, വിശുദ്ധിയും വേർപാടും, വിശ്വാസികളുടെ പ്രതിഫലവും, അവിശ്വാസികളുടെ ശിക്ഷാവിധിയും, നരകം, സ്വർഗം എന്നീ വിഷയങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു ക്രൈസ്തവ സമൂഹത്തിൽ വിശിഷ്ട പെന്തക്കോസ്തു സമൂഹത്തിൽ ഉയർന്നുവരുന്ന ഭിന്നഭിന്നപ്രായങ്ങൾ തിരുവചനാടിസ്ഥാനത്തിൽ വിശകലനം ചെയ്യുവാൻ ദൈവകൃപയിൽ ശരണപ്പെടുന്നു. ദുരുപദേശങ്ങൾക്കെതിരെയുള്ള ഈ പോരാട്ടം ദൈവസഭയുടെ ഉത്തരവാദിത്വമാണ്.

സഭാ പരിപാലനം

അപ്പോസ്തലന്മാരും പ്രവാചകന്മാരും എന്ന അടിസ്ഥാനത്തിൽ ക്രിസ്തു എന്ന മൂലക്കല്ലിനോട്, ജീവനുള്ള കല്ലുകളായ വിശ്വാസികളെയും ചേർത്ത് കർത്താവ് തന്റെ സഭയെ അനുദിനം പണി തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു (എഫേ. 2:20,22, 1 പത്രോ. 2:4-10). ദൈവമക്കൾ എല്ലാവരും രാജകീയ പുരോഹിത വർഗ്ഗമായിരിക്കുന്നു എങ്കിലും എല്ലാവർക്കും ഒരു ശുശ്രൂഷയല്ല ഉള്ളത്. സഭയിൽ എല്ലാ വിശ്വാസികൾക്കും ഒരുവിധത്തിൽ അല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരു വിധത്തിൽ ശുശ്രൂഷകൾ നടത്തുവാൻ പരിശുദ്ധാത്മാവ് കൃപകൾ നൽകിയിരിക്കുന്നു. ഓരോരുത്തർക്കും ലഭിച്ച കൃപ എന്തെന്ന് കണ്ടെത്തി ആ ശുശ്രൂഷ ചെയ്താൽ എല്ലാവരും കർത്താവിനാൽ ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നവരായിരിക്കുകയും ദൈവസഭ വളർച്ച പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യും. ആത്മാവിന്റെ മറ്റ് വരങ്ങൾ താഴെ കുറിക്കുന്നു. വിര്യപ്രവൃത്തികൾ, രോഗശാന്തി, സഹായം ചെയ്യുക, വിവിധ ഭാഷകൾ, വിശ്വാസം, ശുശ്രൂഷിക്കുക, ഭാഷകളുടെ വ്യഖ്യാനം ദാനം ചെയ്യുക, ഭരിക്കുക, കരുണ ചെയ്യുക, ജ്ഞാനത്തിന്റെയും പരിജ്ഞാനത്തിന്റെയും വരം, ആത്മാക്കളുടെ വിവേചനം (1 കൊരി. 12:11-10, 28, 30, റോമ. 12:68, എഫേ. 4:7).

സഭ ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരമാകയാൽ തലയായ ക്രിസ്തു മാത്രമാണ് സഭയുടെ കർത്താവും ശുരുവും നായകനും നാഥനും. (യോഹ. 13:11, മത്താ. 23:8-10). എങ്കിലും സഭയെ പാലിക്കുവാൻ, മേയ്ക്കുവാൻ, സൂക്ഷിക്കുവാൻ, പഠിപ്പിക്കുവാൻ ആത്മീകമായി വളർത്തുവാൻ യേശു കർത്താവ് ചില കൃപകളെ സഭയ്ക്കായി നൽകിയിട്ടുണ്ട്

(എഫേ. 4:7-14, അ.പ്ര. 20:28. 1 പത്രോ. 5:14, 1 തിമോ. 3:18, തീത്തോ. 1:5. യോഹ. 21:15, 16). ഈ കൃപയാണ് അപ്പോസ്തലന്മാർ, പ്രവാചകന്മാർ, സുവിശേഷകന്മാർ, ഇടയന്മാർ (മൂപ്പന്മാർ, അദ്ധ്യക്ഷന്മാർ), ഉപദേഷ്ടാക്കന്മാർ എന്നിവർ.

ആദിമ സഭയിൽ 12 അപ്പോസ്തലന്മാരായിരുന്നു. ആദ്യകാലങ്ങളിൽ മാനുഷികമായ നിലയിൽ സഭയെ നടത്തിയിരുന്നത്. ശേഷം അവരെ സഹായിക്കുവാൻ മേശയിലെ ശുശ്രൂഷയ്ക്കായി ഏഴുപേരെ തിരഞ്ഞെടുത്തു (പ്രവൃ. 6:14). അന്ത്യോക്യയിൽ സഭയുണ്ടായി എന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ ഈ പന്ത്രണ്ടു പേരിലും ഏഴു പേരിലും ഉൾപ്പെടാതിരുന്ന ബർന്നബാസിനെ അങ്ങോട്ടയക്കുകയും തന്നോടൊപ്പം പൗലോസും മറ്റു ഉപദേഷ്ടാക്കന്മാരും സഭയെ നയിച്ചു പോന്നതായും കാണുന്നു (അ.പ്ര. 11:20-26, 13, 12). പൗലോസും ബർന്നബാസും യാത്ര ചെയ്തു സഭ സ്ഥാപിച്ച ഇടങ്ങളിൽ മൂപ്പന്മാരെ ആക്കിയിരുന്നു (അ.പ്ര. 14:21-23, 20:17-32). മൂപ്പന്മാരായിരുന്നു പൊതുവേ സഭയുടെ കാര്യദികൾ നടത്തിയിരുന്നത്. ശരിയായ രീതിയിൽ സഭകളെ നടത്തുവാൻ താൻ ആക്കിവെച്ച തിമോഥിയോസിനും തീത്തോസിനും കത്തുകളെഴുതി. എന്ത് ചെയ്യണമെന്നു പൗലോസ് ഉപദേശിച്ചു (1 തിമോ. 3:1-3, 5:17, തീത്തോ. 1:59). സഭാ മൂപ്പന്മാരിൽ നിന്ന് എന്താണ് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നത് എന്ന് പത്രോസും യോഹന്നാനും അവരെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു (1 പത്രോ. 5:14, 1 യോഹ. 5).

നമ്മുടെ ദൈവം കലക്കത്തിന്റെ ദൈവമല്ല. എല്ലാം ക്രമമായും ചന്തമാ

യും ചട്ടപ്രകാരവും എല്ലാം നടക്കണമെന്നാഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നിരുന്നാലും പഴയനിയമത്തിൽ ആർ എങ്ങനെ എപ്പോൾ ആരാധനയും യാഗങ്ങളും ഉത്സവങ്ങളും നടത്തണമെന്ന് വിശദീകരിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ പുതിയ നിയമത്തിൽ വ്യക്തമായ ക്രമമോ നിയമാവലിയോ നേരിട്ട് ദൈവം നൽകിയിട്ടില്ല. ദൈവാത്മാവിന്റെ നടത്തിപ്പിനാൽ അപ്പോസ്തലന്മാരാണ് ആദ്യ നാളുകളിൽ കാര്യങ്ങൾ നടത്തിയിരുന്നത്. യെഹൂദ മതത്തിൽ നിന്ന് ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസത്തിൽ വന്നവരും ജാതികളിൽ നിന്ന് വന്നവരും തമ്മിൽ പ്രശ്നമുണ്ടായപ്പോൾ അപ്പോസ്തലന്മാരും മൂപ്പന്മാരും കൂടിയാണ് കാര്യങ്ങൾ തീരുമാനിച്ചത് (അപ്പോ. 15:6-21). ഈ തീരുമാനത്തിൽ പത്രോസിനോടൊപ്പം കർത്താവിന്റെ സഹോദരൻ യാക്കോബും ഉണ്ടായിരുന്നു, പത്രോസ് സുവിശേഷത്തിനൊത്ത വണ്ണമല്ലെ പ്രവൃത്തിക്കുന്നത് എന്നു കണ്ട പൗലോസ് ഒരിക്കൽ പത്രോസിനെ ശാസിക്കുന്നതായി ഗലാത്യലേഖനത്തിൽ വായിക്കുന്നു (ഗലാ. 2:11-16). പൗലോസിനെയും ബർന്നബാസിനെയും ലോക സുവിശേഷീകരണത്തിന് പ്രാർത്ഥിച്ചു വേർതിരിച്ചു പറഞ്ഞു വിട്ടത് അറിയപ്പെടാത്ത ശിഷ്യന്മാരാൽ ആയിരുന്നു (അപ്പോ. 12:14). പന്ത്രണ്ട് അപ്പോസ്തലന്മാർക്ക് പുറമെ മറ്റു ചിലരെയും വിശിഷ്ട പൗലോസ്, ബർന്നബാസ്, കർത്താവിന്റെ സഹോദരൻ യാക്കോബ്, അന്ത്രോനിക്കോസ്, യൂനിയായ് മുതൽ പേരെയും അപ്പോസ്തലന്മാർ എന്ന് വിളിച്ചിട്ടുണ്ട് (അപ്പോ. 11:14, ഗലാ. 1:11, റോമ. 16:7). ഈ അപ്പോസ്തലന്മാർ എഫേസ്യർ 4:11 ൽ പറഞ്ഞിരി

കുന്ന മിക്ക വരങ്ങളും ഉള്ളവരായിരുന്നു. പ്രവാചകരാകട്ടെ അവർ പഠിപ്പിക്കുകയും ഭാവിയിൽ സംഭവിക്കാനുള്ളതു മുൻകൂട്ടി പറയുകയും ചെയ്തിരുന്നു (അപ്പോ. 11:27,28, 21:10, 15:17). പ്രവാചകന്മാരുടെ ശുശ്രൂഷയെപ്പറ്റി പൗലോസ് പറയുന്നത് അവർ ആത്മീയ വർദ്ധനയ്ക്കും പ്രബോധനത്തിനും ആശ്വാസത്തിനും മനുഷ്യരോട് സംസാരിക്കുകയും മറ്റുള്ളവരെ വിവേചിക്കുന്നവരുമാണെന്നാണ് (1 കൊരി. 14:3,24, 25). സുവിശേഷകന്മാർ മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിൽ പോയി യേശുവിന്റെ വചനം പറഞ്ഞിരുന്നു (യോഹ. 6:8). ഫിലിപ്പോസിനെ സുവിശേഷകൻ എന്നാണ് വിളിച്ചിരിക്കുന്നത് (അപ്പോ. 21:8). സഭയുടെ അദ്ധ്യക്ഷനായ തിമോഥെയോസിനോട് സുവിശേഷകന്റെ വേല ചെയ്യുക എന്നു കൂടി പൗലോസ് കൽപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതായി കാണുന്നു (2 തിമോ. 4:5).

ഇടയന്റെ ജോലി സഭയെ പരിപാലിക്കുക, മേയ്ക്കുക, പഠിപ്പിക്കുക എന്നിവയാണ്. ഇടയൻ എന്നതിന് 'പാസ്റ്റർ' എന്നാണ് ഇന്ന് പൊതുവേ അറിയപ്പെടുന്നത്. പുതിയ നിയമത്തിൽ ഒരിടത്തും ഈ പദം ഉപയോഗിച്ചു കാണുന്നില്ല. ഇടയൻ എന്ന് പരിഭാഷപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന പദത്തിന്റെ ലാറ്റിൻ വാക്ക് 'പാസറെ' എന്നാണ്. ഈ ക്രിയാപദത്തിന് 'മേയ്ക്കുക' എന്ന് അർത്ഥം വരുന്നതിനാൽ അതിൽ നിന്ന് രൂപപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. ഇംഗ്ലീഷിൽ Presbyter, Bishop, Overseer, Superintendent എന്നിങ്ങനെ പരിഭാഷപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ഇതര ക്രൈസ്തവ സഭകൾ ഈ വാക്കുകളെ എടുത്ത് അവയ്ക്ക് ഇല്ലാത്ത പ്രത്യേക പദവി കൽപ്പിച്ചു. ഓരോ സ്ഥാനങ്ങളാക്കി വച്ചിരിക്കുന്നത് പുതിയ നിയമത്തിൽ കാണുവാൻ കഴിയില്ല. വേർപെട്ട സഭകളും മറ്റ് ക്രിസ്തീയ സഭകളെപ്പോലെ തന്നെ ഈ പദങ്ങളെ സ്ഥാനമാനങ്ങൾക്കായി ഉപയോഗിക്കുന്നതിനു ഒരു ന്യായീകരണവുമില്ല. മൂപ്പൻ അഥവാ പാസ്റ്റർ എന്നതിന് തുല്യതയുള്ള പദങ്ങൾ മാത്രമാണ് മറ്റുള്ളവയും എന്നാണ് തിരുവചനം നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നത്. ഇടയനും ഉപദേഷ്ടാവും ഒരാളോ വ്യത്യസ്തമോ ആയിരിക്കാം. മൂപ്പൻ എന്നത് ഒരു കൃപയും ഒരു സ്ഥാനവുമാണ് (1 തിമോ. 3:1). മൂപ്പൻ ഉപദേശിക്കുവാൻ സമർത്ഥനും ആയിരിക്കണം. അവർ നന്നായി വചനം കൊണ്ടും ജീവിതം കൊണ്ടും

ശുശ്രൂഷിക്കണമെന്നും നന്നായി ഭരിക്കുന്നവർ ഇരട്ടി മാനത്തിനു യോഗ്യരാണെന്നും തിരുവെഴുത്തു പറയുന്നു (1 തിമോ. 5:10, തീത്തോ. 1:9). പരിശുദ്ധാത്മാവാണെന്ന് അവരെ അദ്ധ്യക്ഷരാക്കി വച്ചിരിക്കുന്നത് (അപ്പോ. 20:21). ഈ ശുശ്രൂഷ ഇല്ലാത്തവർക്ക് പരിപാലനം ദൈവവചനം അനുവദിക്കുന്നില്ല.

ശുശ്രൂഷകന്മാരും വിശ്വാസികളും

വീണ്ടെടുക്കപ്പെട്ട എല്ലാ ദൈവമക്കൾക്കും ദൈവവിളിക്കനുസരിച്ച് ഓരോ ശുശ്രൂഷ ഉണ്ടെങ്കിലും സഭാ നടത്തിപ്പുകാരെപ്പറ്റി പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് പോലെ തിരുവചനത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടില്ല. ഇടയ ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുന്നവർക്ക് വലിയ ഉത്തരവാദിത്തങ്ങളാണ് ദൈവം ഏൽപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. വിശ്വാസിയുടെ ആത്മീയ വളർച്ചയ്ക്ക് ശുശ്രൂഷകന്റെ സ്വാധീനം വളരെയധികം ക്രിസ്തുവാകുന്ന തലയോളം ഒരു വിശ്വാസിയെ വളർത്തി വലുതാക്കുവാൻ വിശ്വാസികൾക്ക് മാതൃകയായിത്തന്നെ ഉപദേശത്തെയും സൂക്ഷിച്ചു വിശ്വസ്തതയോടെ പരിപാലിക്കുകയാണ് വേണ്ടത് (1 തിമോ. 3:14,15, 5:17-21). ഈ ശുശ്രൂഷ ദുരാശ്രഹത്തോടെയോ അധികാര ഗർവ്വോടെയോ ആയിരിക്കരുത് (അപ്പോ. 20:28, 1 തിമോ. 4:16, 5:21, 1 പത്രോ. :23).

വിശ്വാസികൾ ശുശ്രൂഷകരെ ബഹുമാനിക്കുകയും അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യണം. അവർ ഞരങ്ങിക്കൊണ്ട് ശുശ്രൂഷിക്കുവാൻ ഇടവരുത്തരുത് (എബ്ര. 11:1, 1 തിമോ. 5:17). ശുശ്രൂഷകർക്ക് ഉപജീവനത്തിനുള്ളത് നൽകി സന്തോഷത്തോടെ ശുശ്രൂഷ നിർവഹിക്കുവാൻ ഇടവരുത്തണം (2 കൊരി. 8:13,14, 1 തിമോ. 5:22). വിശ്വാസികൾ ശുശ്രൂഷകന്മാരോട് ചേർന്ന് നിന്ന് പ്രവൃത്തിക്കുകയും ആവശ്യങ്ങളിലും കഷ്ടതകളിലും അവരുടെ ഹൃദയം തണുപ്പിക്കുകയും വേണം (2 തിമോ. 1:16,17, ഫിലി. 20, 22 വാക്യം, 1 കൊരി. 6:10).

പുരോഹിത വർഗവും അല്മേനികളും (Clergy & Laity)

പഴയനിയമത്തിൽ ഉള്ളതുപോലെ പുരോഹിത ഗണവും സാധാരണക്കാരും എന്ന വേർതിരിവ് പുതിയ നിയമത്തിൽ കാണുന്നില്ല. എല്ലാവരും വിശുദ്ധരും ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വാസികളും ആകുന്നു. എല്ലാവരും പുരോഹിത വർഗ്ഗമാണ് (1 പത്രോ. 2:7-10, വെളി. 4:6).

പത്രോസിന്റെ ഒന്നാം ലേഖനത്തിൽ മൂപ്പന്മാരോടായി ചില നിർദ്ദേശങ്ങൾ പറയുമ്പോൾ സാധാരണ വിശ്വാസികളെ ഉദ്ദേശിച്ചു ശ്രീക്കിന് ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന 'ക്ലേറയോൻ' എന്ന പദം മലയാളത്തിൽ 'ഇടവക' എന്ന് പരിഭാഷപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ അർത്ഥം അവകാശം, ഭാഗം, ഓഹരി എന്നൊക്കെയാണ്. ഇതിൽ നിന്നാണ് ക്ലർജി എന്ന വാക്ക് രൂപപ്പെട്ടത്. പക്ഷെ, ഇത് ശുശ്രൂഷകരെ അല്ല, വിശ്വാസികളെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് പത്രോസ് പറയുന്നത്. പുതിയ നിയമത്തിൽ വിശ്വാസികൾക്കല്ലാതെ ശുശ്രൂഷകരെ ഉദ്ദേശിച്ചു ഒരിക്കൽ പോലും ഈ പദം ഉപയോഗിച്ചിട്ടില്ല. ശുശ്രൂഷകളിൽ വ്യത്യാസം ഉണ്ടെങ്കിലും എല്ലാവരും ക്ലേർജിയാണ് (പുരോഹിതർ) പൗരോഹിത്യം, അല്മായ വ്യത്യാസം പുതിയനിയമ ഉപദേശമല്ല. എല്ലാവരും കർത്താവിന്റെ ശിഷ്യന്മാരാണ്. വിശ്വാസികൾ കർത്താവ് പഠിപ്പിച്ച വചനം പാലിച്ചു അന്യോന്യം സ്നേഹിച്ചു. കർത്താവിന്റെ ശിഷ്യന്മാർ എന്ന പേര് സായത്തമാക്കണം (മത്താ. 28:11, യോഹ. 1:31, 13:34, 35). സഭാശുശ്രൂഷകർ വിശ്വാസികളിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമാണ് എന്ന് കാണിക്കുന്നതിന് പഴയനിയമത്തിലേതുപോലെ പ്രത്യേക വേഷസംവിധാനങ്ങളൊന്നും പുതിയനിയമം നിഷ്കർഷിച്ചിട്ടില്ല.

രണ്ടാം നൂറ്റാണ്ടിൽ സഭയിൽ നൂഴ്ത്തുകയറിയ പല ദുരുപദേശങ്ങളുടെയും കൂട്ടത്തിൽ ആരംഭിച്ച ഒന്നാണ് പുരോഹിതർ എന്ന പേരും സ്ഥാനവും പ്രത്യേക വസ്ത്രധാരണ സമ്പ്രദായവും. ശുശ്രൂഷകന്മാർ മറ്റുള്ളവരെക്കാൾ വലിയവരല്ല, പിന്നെയോ അവർ സേവകരാണ്, ആയതിനാൽ പദവിയെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന മേന്മയേറിയ വസ്ത്രങ്ങൾ അവർക്ക് യോജിക്കുന്നതാണോ? കാരണം നമ്മുടെ കർത്താവ് ശുശ്രൂഷകനായി ശിഷ്യന്മാരുടെ കാലുകൾ കഴുകിയപ്പോൾ തന്റേ മേൽ വസ്ത്രം മാറ്റി ശുശ്രൂഷക വേഷം അണിഞ്ഞ് മാതൃക കാണിച്ചവനാണ് (യോഹ. 13:45, 14:17).

What more would you like to see on the pages. Share your experience with us we would love to hear from you.

പത്രോസിന്റെ പ്രസംഗത്തിന്റെ പ്രത്യയ ശാസ്ത്രം

പാസ്റ്റർ സജി പീച്ചി

പത്രോസിന്റെ പരാമർശമുള്ള സഭാശുശ്രൂഷകൻ വിശ്വാസികളുടെ സാക്ഷ്യത്തിൽ അസ്വസ്ഥനായിരുന്നു. ആരാധനയിൽ വിശ്വാസികൾ സാക്ഷ്യത്തിലൂടെ കുത്തുന്നത് സ്ഥിരം പല്ലവിയാലപ്പോൾ ശുശ്രൂഷകൻ ഈ വിഷയത്തിൽ ഒരു നിലപാടെടുത്തു. ആറു മാസത്തേക്ക് സാക്ഷ്യം നിർത്തി വയ്ക്കുക. അങ്ങനെ നിശ്ചിത കാലത്തേക്ക് സാക്ഷ്യം നിർത്തിവെച്ചു. ആറുമാസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഒരു വ്യവസ്ഥയോടെ സാക്ഷ്യം പുനരാരംഭിച്ചു. സഭാ ശുശ്രൂഷകൻ കൊടുക്കുന്ന വാക്യം വായിച്ചു മാത്രമേ സാക്ഷ്യം പറയാവൂ.

അങ്ങനെ ആറു മാസത്തിനു ശേഷം പ്രഥമ ആരാധനയിൽ സാക്ഷ്യം പ്രസ്താവിക്കാൻ സഭാ സെക്രട്ടറിയുടെ ഊഴം വന്നു. ഉല്പത്തി പുസ്തകം ഒന്നാം അദ്ധ്യായം ഒന്നാം വാക്യം വായിച്ചാണ് സാക്ഷ്യം. ആത്മാവ് പ്രേരിപ്പിച്ചതോ, ഹൃദയത്തിൽ സന്തോഷിപ്പിച്ചതോ ആയ വാക്യങ്ങൾ വായിക്കാതെ സഭാ ശുശ്രൂഷകൻ നല്ലീയ വാക്യം ഉദ്ധരിച്ചു കൊണ്ടാകണം സാക്ഷ്യം പറയേണ്ടത് എന്നാണ് വ്യവസ്ഥ. കുത്തിപ്പറയാനുള്ള വസ്തുതകളൊന്നും ഈ വാക്യത്തിൽ ഇല്ലല്ലോ എന്ന് ശുശ്രൂഷകൻ സമാശ്വസിച്ചു.

സഭാ സെക്രട്ടറി സാക്ഷ്യം പറയാൻ എഴുന്നേറ്റു. സഭാവിശ്വാസികൾ സാക്ഷ്യം കാത്ത് കുർപ്പിച്ചിരുന്നു. പതിവ് പല്ലവിക്കൾക്ക് ശേഷം അദ്ദേഹം ശുശ്രൂഷകൻ കൊടുത്ത വാക്യം വായിച്ചു. ആദിയിൽ ദൈവം ആകാശവും ഭൂമിയും സൃഷ്ടിച്ചു, അദ്ദേഹം തുടർന്നു. ഇവിടെ ചിലരുടെയൊക്കെ നോട്ടവും, ഇരിപ്പും, ഭാവവും കണ്ടാൽ ദൈവം അവരെയാണ് ആദ്യം സൃഷ്ടിച്ചതെന്ന് തോന്നിപ്പോകും. സഭാ സെക്രട്ടറിയുടെ വാക്കുകൾ കേട്ട് സഭാ ശുശ്രൂഷകൻ അന്തം വിട്ടിരുന്നു.

ഏത് വാക്യം കൊടുത്താലും അത് വച്ച് കുത്തുന്ന വിരതന്മാരായ വിശുദ്ധന്മാരാണ് തന്റെ മുന്നിലിരിക്കുന്നതെന്ന

സത്യം ഒരിക്കൽ കൂടെ ശുശ്രൂഷകന് ബോധ്യമായി.

നമ്മുടെ സഭകളിൽ കണ്ട് വരുന്ന ഒരു പഴഞ്ചൻ രീതിയാണ് കുത്തി പ്രസംഗം. യഥാർത്ഥത്തിൽ കുത്തി പ്രസംഗം ഒരുതരം തരംതാണ പ്രവണതയാണ്. ഇത് മൂലം ആർക്കെങ്കിലും മാനസാന്തരം സംഭവിക്കുന്നുണ്ടോ...?

മാളിക മുറിയിലെ പരിശുദ്ധാത്മ പകർച്ച കണ്ടു പകച്ചു നിന്നവരോട് യോവേൽ പ്രവചനം ഉദ്ധരിച്ചു പത്രോസ്, നസറായനായ യേശുക്രിസ്തുവിനെ കുറിച്ചും പരിശുദ്ധാത്മ പകർച്ചയുടെ ആധികാരികതയെക്കുറിച്ചും വാചാലമായി പ്രസംഗിച്ചു. ആ വചനം കേട്ടവരുടെ ഹൃദയത്തിൽ കുത്തുകൊണ്ടു. അപ്പോ. പ്രവൃ. 2:37 ഇത് കേട്ടിട്ട് അവർ ഹൃദയത്തിൽ കുത്തുകൊണ്ട് പത്രോസിനോടും ശേഷം അപ്പൊസ്തലന്മാരോടും: സഹോദരന്മാരായ പുരുഷന്മാരേ, ഞങ്ങൾ എന്ത് ചെയ്യേണ്ടു? എന്ന് ചോദിച്ചു. സുവിശേഷത്താലുള്ള മാനസാന്തരത്തിന്റെ ഫലമായി പാപത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പശ്ചാത്താപവും ബോധ്യവും മാണ് പത്രോസിന്റെ പ്രസംഗത്തിലൂടെ അവർക്കുണ്ടായത്. ഇവിടെ പത്രോസിന്റെ പ്രസംഗത്തിൽ അവർക്ക് കുത്തുകൊണ്ടു എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനാൽ വചനം അവരിൽ ക്രിയ ചെയ്തു എന്നതിന്റെ പ്രത്യക്ഷത്തിലുള്ള തെളിവാണ്.

സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചപ്പോഴാണ് ഹൃദയത്തിൽ കുത്തുകൊണ്ടത്. തൽഫലമായി എന്ത് പ്രതിക്രിയ ചെയ്യേണം എന്നവർ ആരായുന്നു. അതിനുള്ള മറുപടിയും അപ്പൊസ്തലൻ അവർക്ക് നൽകുന്നു.

നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങളുടെ മോചനത്തിനായി ഓരോരുത്തൻ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ നാമത്തിൽ സ്നാനം ഏൽപ്പിക്കൂ. അവന്റെ വാക്ക് കൈക്കൊണ്ടവർ സ്നാനം ഏറ്റു; അന്ന് മൂവാമ്പിരത്തോളം പേർ അവരോട് ചേർന്നു (അപ്പോ. പ്രവൃ. 2:41)

ഇന്നുള്ള സഭകളിൽ സംഭവിക്കുന്നത് അതല്ല. വചനത്തിന്റെ മറവിൽ പ്രത്യക്ഷമായോ പരോക്ഷമായോ വിശ്വാസികളെ വചനം വച്ചു കുത്തുകയാണ്. ജനത്തിന്റെ അന്തരാത്മാവിൽ മുറിവേല്ക്കുന്നതിനാൽ വൈകാരികമായി അവർ പ്രതികരിക്കാൻ പലപ്പോഴും നിർബന്ധിതരാകുന്നു. വികാരവിക്ഷോപമുള്ളവരായിട്ടോ വിദ്വേഷമുള്ളവരായിട്ടോ ആണ് അവർ ആരാധനാലയം വിട്ടു മടങ്ങുന്നത്. വിശ്വാസികളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ പ്രതികൂലവും വിപരീതവുമായ പ്രത്യാഘാതങ്ങളാണ് ഇത്തരം കാര്യങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നത്.

സാമ്പത്തിക കാര്യങ്ങളിൽ സഹകരിക്കാത്തവർക്ക് നേരെയും, ആരാധനയിൽ പങ്കുകൊള്ളാത്തവർക്കെതിരെയും തിരുമേഴിയിൽ ഭാഗഭാഗിത്വം ഇല്ലാത്തവർക്കെതിരെയും സഭായോഗം പാതിയാക്കി ഭവനത്തിലോ, ഭൗതികജോലിക്കോ, പോകുന്നവർക്കു നേരെയും, നേരം വൈകി ആരാധനയിൽ സംബന്ധിക്കുന്നവർക്കെതിരെയും വചനം കൊണ്ടുള്ള ശരവർഷമാണ് കുത്തി പ്രസംഗത്തിലൂടെ പലപ്പോഴും നടത്തുന്നത്. യഥാർത്ഥത്തിൽ ഈ വിഷയങ്ങളിൽ ഉള്ള ബോധവൽക്കരണമാണാവശ്യം. അനുഗ്രഹത്തിനു തടസ്സമാകുമെന്നുള്ള സാരോപദേശമാണ് സഭയ്ക്ക് നൽകേണ്ടത്. പകരം പക തീർക്കാനുള്ള ആയുധമായി വചനത്തെ വളച്ചൊടിക്കുന്നതിലാണ് പ്രസംഗകർക്ക് താല്പര്യം. സൗമ്യതയുടെ ആത്മാവിൽ പറഞ്ഞാൽ തീരാവുന്ന പ്രശ്നമേയുള്ളൂ. ആ വ്യക്തിയെ അത് വഴി നേടാനും അതു ഉപകരിക്കും.

കുത്തു സാക്ഷ്യം, കുത്തു പ്രസംഗം, കുത്തു വാക്യം എന്നീ വൈദന്യങ്ങളുടെ വ്യാപനം വിദ്വേഷം, പക, പിണക്കം, കലഹം എന്നിവയുണ്ടാകാൻ മുഖാന്തിരമാകുന്നു. സഭകളിലെ സ്നേഹവും കൂട്ടായ്മ ബന്ധവും ഇത് മൂലം തകർന്നു പോകുന്നു. കുത്തി പ്രസംഗം പുതിയ തലമുറയ്ക്ക് തെറ്റായ സന്ദേശം

മാണ് നല്ലൂന്നത്.

നമ്മുടെ താലന്തു പരിശോധനയിൽ വാക്യമത്സരം എന്നൊരിനമുണ്ട്. വാക്യം പറയുന്ന രണ്ടുപേർ വിഭിന്ന ധ്രുവങ്ങളിൽ മത്സരിക്കുന്നു. യഥാർത്ഥത്തിൽ താലന്തു പരിശോധന തലമുറകളിൽ മത്സര മനോഭാവം സൃഷ്ടിക്കുന്നുവെന്ന് പറഞ്ഞാൽ എത്ര പേർ അതിനെ അനുകൂലിക്കുമെന്ന് അറിയില്ല. വാക്യമത്സരത്തിൽ പ്രാരംഭം ക്യാം മത്സരാർത്ഥി തുടങ്ങുന്നത് തന്നെ ദൈവമേ എന്നോട് വാദിക്കുന്നവരോട് വാദിക്കണമേ, എന്നോട് പൊരുതുന്നവരോട് പൊരുതേണമേ എന്ന

വാക്യത്തോടെയാണ്.

തത്വത്തിൽ തെറ്റായ സരണിയിൽ കൂടെ തലമുറ യാത്ര ചെയ്യാൻ ഇത് ഹേതുഭൂതകമാകുന്നു എന്നതിന്റെ തെളിവാണ് മേലുദ്ധരിച്ച ഉദാഹരണം.

സത്യവചനം വളച്ചു കെട്ടില്ലാതെ യഥാർത്ഥമായി പ്രസംഗിക്കുമ്പോഴാണ് ജനങ്ങളിൽ വചനം ക്രിയ ചെയ്യുന്നത്, മാനസാന്തരമുണ്ടാകുന്നത്, ആത്മാവിന്റെ ഫലങ്ങൾ പ്രത്യക്ഷമാകുന്നത്. യഥാർത്ഥ ദൈവവചനത്തിന് ജനഹൃദയങ്ങളെ രൂപാന്തരപ്പെടുത്താനുള്ള ത്രാണിയുണ്ട്, അതിലുപരി സ്വാധീനവുമുണ്ട്.

MATRIMONY
WANTED BRIDEGROOM

Christian Pentecostal Parents Settled in Navi Mumbai.
 Proposal for their Born Again Daughter Age 27
 (22/06/1994) | 158 cm. Completed her MBA Finance.
 Currently She is working in Mumbai in a Finance Company.
 Seeking for Alliance From Parents of Eligible
 Malayali Pentecostal Boy, Spiritual and Post Graduate,
 Preferably Raised Outside Kerala and working in
 Abroad or Interested to Migrate in
 UK, Canada, Australia, Ireland or any other Western Countries

FOR FURTHER DETAILS CONTACT:
 Mobile & Whatsapp: +91 9821236319 / Mobile: +91 9969072119
 varghese20763@gmail.com

കൂടുതൽ കോപ്പികൾ ആവശ്യമുള്ളവർക്ക് പോസ്റ്റേജ് സൗജന്യം.

ഐപിസി സണ്ടേസ്കൂൾ അസോസിയേഷൻ കമ്പനാട് പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ഹിന്ദി / ഇംഗ്ലീഷ് (ദ്വിഭാഷ) സണ്ടേസ്കൂൾ പുസ്തകങ്ങൾ (നഴ്സറി 1 ₹ 80, നഴ്സറി 2 ₹ 80, ക്ലാസ് 1 ₹ 100) ലഭ്യമാണ്. ആവശ്യക്കാർ ബന്ധപ്പെടുക

Saji Mathew - 98205 60569
Moncy P. George - 97027 15909
 Email : ipcms.sundayschool@gmail.com

HEBRON BIBLE COLLEGE
 ESTABLISHED IN 1992

Fully owned and managed by IPC Maharashtra State

30 Years of God's Faithfulness

Vision : Light up the villages of Maharashtra through living word.

For more details contact

Pr. P. Joy (Principal) 9757088499
 Bro. Varghese Kollakompil (Administrator) 9821332273
 P.O. Box No. 17082, Tilaknagar P.O., Chembur, Mumbai - 400 089.

ഇരുപത്തിയൊന്നാം നൂറ്റാണ്ടിലെ ഇയ്യോബ്

(ബീഹാർ മിഷനറിയുടെ ജീവിതാനുഭവം)

പാസ്റ്റർ ജോമോൻ സ്കറിയ, കുറുമളി.

പ്രകൃതി ഭംഗിയാൽ നയന മനോഹരമായ ഇടുക്കിയിലെ വാഗമണ്ണിൽ നിന്നും നാലു കിലോമീറ്റർ ദൂരെ കോട്ടമല എന്ന കൊച്ചു ഗ്രാമത്തിൽ മാതാപിതാക്കൾക്ക് ഇളയപുത്രനായാണ് ബ്രെൻസൺ പോൾസന്റെ ജനനം. ദൈവത്താൽ ഉപയോഗിക്കപ്പെടേണ്ട വർക്കു ജനിക്കും മുമ്പേ അനർത്ഥങ്ങൾ ആരംഭിക്കുമെന്നത് അനർത്ഥമാകും വിധമായിരുന്നു ജീവിതത്തിന്റെ തുടക്കം. മുത്ത രണ്ട് പെൺകുട്ടികളുടെ ജനനത്തിനു ശേഷം മാതാവിന്റെ ഗർഭപോത്രത്തിന്റെ ബലഹീനത നിമിത്തം വീണ്ടും ഒരു കുഞ്ഞിനു ജന്മം നൽകിയാൽ അമ്മയുടെയും കുഞ്ഞിന്റെയും ജീവനുമെന്ന അപകടമുണ്ടാകുമെന്ന് ഡോക്ടേഴ്സ് മുന്നറിയിപ്പ് നൽകി. എന്നാൽ രണ്ടു വർഷത്തിനു ശേഷം മാതാവ് വീണ്ടും ഗർഭവതിയായി. വൈദ്യ പരിശോധനയ്ക്കു വിധേയ ആയപ്പോൾ ഡോക്ടറുടെ കടുത്ത ശാസനയും മറ്റു പലരുടെയും സമ്മർദ്ദവും കാരണം ഒടുവിൽ ഗർഭച്ഛിദ്രം (Abortion & Facient) കഴിച്ചു. എന്നാൽ ദൈവത്താൽ ഉപയോഗിക്കപ്പെടുവാൻ നിയമിക്കപ്പെട്ടവനെ ഒന്നിനും നശിപ്പിക്കാൻ ആവില്ല എന്നതു യാഥാർത്ഥ്യമാവത്തക്കനിലയിൽ ഉദരത്തിൽ ഉരുവായ കുഞ്ഞിന് യാതൊന്നും സംഭവിച്ചില്ല. ഹന്നയെപ്പോലെ തന്റെ മാതാവ് അന്നെടുത്ത തീരുമാനമാണ് എനിക്കൊരു പുരുഷപ്രജയാണെങ്കിൽ അതു ദൈവത്തിനായിരിക്കും എന്നത്.

ബ്രെൻസൺ തന്റെ പ്രാരംഭകാല വിദ്യാഭ്യാസം കോട്ടമലയിലും, പിന്നീടുള്ള വിദ്യാഭ്യാസം പുള്ളിക്കാനത്തുള്ള സെന്റ് തോമസ് സ്കൂളിലും മറ്റിതര സ്ഥലങ്ങളിലും ആയി നടത്തി. സ്വന്തമായി ഒരു ഭവനം ഇല്ലാത്തതിനാലും മാതാപിതാക്കൾ ജോലി ചെയ്തിരുന്ന സ്ഥലത്തുനിന്നും സ്കൂളുകളിലേക്കുള്ള യാത്രാക്ലേശവും, മറ്റിതര ബുദ്ധിമുട്ടു

കളും നിമിത്തം മുതിർന്ന ക്ലാസുകളിലെ പഠനത്തിനായി മാതൃഭവനമായ മലയിൽ പുതുവൽ എന്ന ഗ്രാമത്തിൽ ഏകദേശം പത്തു വർഷം ചിലവിട്ടു. ക്രൈസ്തവ കുടുംബത്തിൽ ജനിച്ചു വളർത്തപ്പെട്ടതിനാൽ ചെറുപ്രായത്തിൽ തന്നെ യേശുവിനെ കർത്താവും രക്ഷിതാവുമായി വിശ്വസിക്കുകയും, പതിനഞ്ചാം വയസ്സിൽ ജലസ്നാനം സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു.

പ്ലസ് ടു പഠനത്തിനുശേഷം 2005-ൽ തന്റെ പതിനെട്ടാം വയസ്സിൽ കുമ്പനാട്ടുള്ള ഇന്ത്യാ ബൈബിൾ കോളേജ് സെമിനാരിയിൽ ദൈവവചന പഠനത്തിനായി എത്തി. ഇതുവരെയുള്ള കാര്യങ്ങൾ ബ്രെൻസണിൽ നിന്നും പറഞ്ഞു കേട്ടുള്ള അറിവാണെങ്കിൽ ഇനി ഉള്ളത് എനിക്ക് നേരിട്ടു ബോധ്യമുള്ള യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളാണ്. കാരണം സെമിനാരിയിൽ ഒരേ ക്ലാസ്സിൽ, ഒരേ ബെഞ്ചിലിരുന്നു ഒന്നിച്ചു പഠിച്ച ഉറ്റ സ്നേഹിതരായിരുന്നു ഞങ്ങൾ ഇരുവരും. ഞങ്ങൾ ഒരേ ജില്ലക്കാർ ആയതിനാൽ ഒരൽപം അടുപ്പം കൂടുതലായിരുന്നു എന്നതും മറയ്ക്കാനാവാത്ത സത്യമാണ്. വിവാഹിതരായ എട്ടു അച്ഛന്മാരും, അവിവാഹിതരായ എട്ടു സഹോദരന്മാരും ഉൾപ്പെടെ പതിനാറു പേരടങ്ങുന്ന 2005-2008 ഡിപ്ലോമ ബാച്ച്.

ഞങ്ങളുടെ ആത്മീയ വളർച്ചയ്ക്കു ഏറ്റവും ഉത്തമമായ അടിസ്ഥാനം നൽകാൻ ദൈവം ഞങ്ങളെ ആക്കിവെച്ച സ്ഥലമായിരുന്നു ഞങ്ങളുടെ വേദവിദ്യാലയമെന്ന് നിസംശയം പറയുവാനാകും.

സെമിനാരി ജീവിതത്തിൽ തികഞ്ഞ അച്ചടക്കമുള്ള വിദ്യാർത്ഥിയായിരുന്നു ബ്രെൻസൺ. ജീവിതത്തിൽ യാതൊരു കാര്യത്തിലും പരാതിയോ, പരിഭവങ്ങളോ കൂടാതെ; ആരോടും ദേഷ്യപ്പെടാതെ തികഞ്ഞ ശാന്തതയോടെ

പെരുമാറുന്ന എല്ലാവരാരും നല്ല സാക്ഷ്യം പ്രാപിച്ച അനുഗ്രഹിതൻ!

2008-ൽ കുമ്പനാട്ടുള്ള ഇന്ത്യാ ബൈബിൾ കോളേജിലെ പഠനാനന്തരം ചെന്നൈയിൽ തീയോളജിയിൽ ഉപരിപഠനം പൂർത്തീകരിച്ചു. അവിടെ പഠിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന സമയത്തു ബീഹാറിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന GEMS എന്ന മിഷൻ സംഘടനയുടെ ഇരുപത്തിയഞ്ചു ദിവസത്തേക്കുള്ള ഒരു മിഷൻ യാത്രയോട് അനുബന്ധിച്ചു 2009 ഏപ്രിൽ നാലിന് ബീഹാറിലെത്തി.

സുവിശേഷീകരണത്തിന്റെ അത്യവശ്യം തിരിച്ചറിഞ്ഞ താൻ എന്തു കൊണ്ട് എനിക്കു ബീഹാറിൽ സുവിശേഷവേല ചെയ്യാം എന്ന ചോദ്യത്തിന് ഉത്തരമായി, അതേ മിഷൻ സംഘടനയുടെ ഡയറക്ടർക്ക് കത്തെഴുതുകയും തൽഫലമായി അവരുടെ 'പാത് ഫൈൻഡർ' (Pathfinder) എന്ന വിഭാഗത്തിൽ സുവിശേഷ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കായി പ്രവേശിച്ചു. ആദ്യത്തെ ആറു മാസം ഹിന്ദി ഭാഷയിൽ നൈപുണ്യം നേടുവാനായി ഗമനിയ എന്ന മിഷൻ സ്ഥലത്തു ഒരു അനാഥമന്ദിരത്തിന്റെ മേൽനോട്ടം വഹിക്കുന്ന ചുമതല ഏൽപ്പിച്ചു. ദൈവകൃപയാൽ മൂന്നു മാസം കൊണ്ട് ഹിന്ദി സംസാരിക്കാനും ഹിന്ദിയിൽ സുവിശേഷം അറിയിക്കുവാനും തന്നെ ദൈവം പ്രാപ്തനാക്കി. ഇതേ തുടർന്ന് 2009 നവംബർ മാസം മുതൽ ഡാൽമിയ നഗർ എന്ന സ്ഥലത്ത് ശുശ്രൂഷ ആരംഭിച്ചു. സാധാരണ അവിവാഹിതരായവരെ അത്തരത്തിൽ ഒരു ശുശ്രൂഷ ഏൽപ്പിക്കുന്ന പതിവ് ആ സ്ഥാപനത്തിന് ഇല്ലെങ്കിലും അവിടെയും ദൈവത്തിന്റെ അത്ഭുതം തനിക്കു തുണയായി മാറി. ഏകദേശം ആറ് വർഷം ഇവിടെ വ്യത്യസ്ത പ്രവർത്തനങ്ങൾ കർത്താവിനായി ചെയ്യാൻ ദൈവം അവസരം നൽകി. കർത്താവിന്റെ കൃപ

യാൽ ഈ പ്രവർത്തന സ്ഥലത്ത് എന്തിനും, എന്റെ സഹോദരനും ചില ദിവസങ്ങൾ ദൈവദാസനും, കുടുംബത്തോടുമൊപ്പം ആയിരിക്കുവാൻ സാധിച്ചത് ജീവിതത്തിൽ ഇന്നും മറക്കാൻ സാധിക്കാത്ത നല്ല ഓർമ്മകളായി അവശേഷിക്കുന്നു.

2013 സെപ്റ്റംബർ 17 ന് തിരുനെൽവേലി സ്വദേശിയായ സഹോദരി ഡെയ്സിയെ വിവാഹം കഴിച്ചു. ഈ സഹോദരി 2010-ൽ ദൈവ വേലയ്ക്കായുള്ള തന്റെ വിളി തിരിച്ചറിഞ്ഞു സമർപ്പിതയായി ഇതേ സ്ഥാപനത്തിൽ ബാബുവ എന്ന സ്ഥലത്തു അദ്ധ്യാപികയായി സേവനമനുഷ്ഠിച്ചു വരികയായിരുന്നു. ഇവരുടെ കുടുംബ ജീവിതത്തിൽ ഹന്ന, ഹദസ്സ എന്നീ രണ്ടു പെൺകുട്ടികളെ ദൈവം ദാനമായി നല്കി.

ചിന്തിട്ട് സന്ദാനം എന്ന സ്ഥലത്തു താൻ സഭയുടെ പാസ്റ്ററായും, തന്റെ ഭാര്യ ഡെയ്സി അതേ സ്ഥാപനത്തിന്റെ ആസ്ഥാനമായിരുന്ന സിക്കറിയയിൽ അദ്ധ്യാപികയായും ദൈവവേലയിൽ വ്യാപൃതരായി. ഈ സമയങ്ങളിൽ ഉൾഗ്രാമങ്ങളിലെ സുവിശേഷ പ്രവർത്തനം, കുട്ടികൾക്കിടയിലെ ശുശ്രൂഷകൾ ഇങ്ങനെയുള്ള ഇതര പ്രവർത്തനങ്ങളിലും സദാ കർമ്മനിരതരായി. സുവിശേഷ പ്രയാണത്തിൽ ഈ വിധത്തിൽ ശക്തമായ നിലയിൽ മുമ്പിലേക്ക് പോകുമ്പോൾ അപ്രതീക്ഷിതമായി തന്റെ ഭാര്യ ഡെയ്സിക്ക് ഒരു ചെറിയ ശാരീരിക അസ്വസ്ഥത നേരിട്ടു. പ്രാരംഭത്തിൽ വലിയ ഗൗരവമാക്കിയില്ല; എങ്കിലും ചെറിയ ചികിത്സ നല്കി. എന്നാൽ ശാരീരിക അസ്വസ്ഥത വീണ്ടും വർദ്ധിച്ചതിനാൽ വേഗത്തിൽ ഹോസ്പിറ്റലിലേക്ക് മാറ്റി. പെട്ടെന്ന് തന്നെ ശാരീരിക സ്ഥിതി കൂടുതൽ വഷളായി. ജീവൻ രക്ഷിക്കുവാനുള്ള എല്ലാ ശ്രമങ്ങളും നടത്തി എങ്കിലും സകലവും പരാജയമായി മാറി. ഒടുവിൽ 'ജീവിച്ചാലും മരിച്ചാലും അത് ബീഹാറിൽ തന്നെ ആയിരിക്കണം' എന്ന കർത്താവിലുള്ള ആഗ്രഹം സഫലമാക്കി കൊണ്ട് 2019 ഓഗസ്റ്റ് 10 ന് ഓട്ടം തികച്ചു പ്രിയം വെച്ച കർത്താവിന്റെ സന്നിധിയിൽ തന്റെ പ്രിയതമ ഡെയ്സി പ്രവേശിച്ചു.

കേവലം മുപ്പത്തിമൂന്നു വയസുള്ള ക്രിസ്ത്യാനിക്ക് എന്തിനു പ്രിയനായ

എന്റെ സഹോദരൻ ബ്രെൻസനു ആദ്യം സഹിക്കാവുന്നതിലും അധികമായിരുന്നു. എന്നാൽ അത്യത്യതമാം വിധം ദൈവിക സമാധാനവും ക്രിസ്തീയ പ്രത്യാശയും നിമിത്തം താൻ ഡെയ്സിപ്പെട്ടു. കാരണം മൃതദേഹവുമായി ബീഹാറിൽ നിന്ന് ചെന്നൈയിലേക്കും അവിടെ നിന്നും തന്റെ ജന്മദേശമായ ഇടുക്കിയിലെ വാഗമണ്ണിലേക്കും നാലും, ഒന്നും വയസുള്ള തന്റെ പിഞ്ചോമനകളുമായി താൻ യാത്ര ചെയ്തു. എല്ലാവരുടെയും ആത്മാർത്ഥമായ പ്രാർത്ഥനയും ആശ്വാസവാക്കുകളും, അതിലുപരി ദൈവിക സമാധാനവും ആ കടുത്ത വേദനയിൽ തനിക്കു സാന്ത്വനമായി മാറി. ആശ്വസിപ്പിക്കാനായി വിളിക്കുന്നവരെ തിരികെ ആശ്വസിപ്പിക്കത്തക്കവിധത്തിൽ ദൈവം തന്നെ ശക്തികരിച്ചു. ദൈവിക ആശ്വാസത്തിന്റെയും, സമാധാനത്തിന്റെയും, ക്രിസ്തീയ പ്രത്യാശയുടെയും ശക്തി എത്ര അത്യുതം എന്നത് ഒരിക്കൽകൂടി തന്മൂലം ജീവിതത്തിൽ അനുഭവ വേദ്യമായി.

ഈ സമയത്തു തന്റെ ഭാര്യയുടെ ഫോട്ടോയ്ക്ക് ഒപ്പം താൻ ഇട്ട ഒരു തിരുവചന ശകലമാണ് സത്യത്തിൽ ഈ ജീവിതാനുഭവം എഴുതാവാനും, ഈ അനുഭവക്കുറിപ്പിന്റെ തലവാചകമായി നല്കുവാനും എനിക്ക് പ്രേരണയായ ഘടകവും. 'ദൈവം തന്നു, ദൈവം എടുത്തു, ദൈവത്തിന്റെ നാമം വാഴ്ത്തപ്പെട്ടുമാറാകട്ടെ' എന്ന ഇയ്യോബിന്റെ വാക്കുകളായിരുന്നു അത്. (ഇയ്യോബ് 1:21)

എന്നാൽ പ്രിയതമയെ നഷ്ടപ്പെട്ട തനിക്കു മുമ്പിൽ ജീവിതത്തിന്റെ ധാരാളം ചോദ്യങ്ങൾ ഉരുത്തിരിഞ്ഞു. ഇനിയും തന്റെ ഭാവി എന്ത്? ശുശ്രൂഷ അവസാനിച്ചോ? തന്റെ രണ്ടു പിഞ്ചു കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ മുമ്പിലേക്കുള്ള കാര്യങ്ങൾ എങ്ങനെ? ഇങ്ങനെ നിരവധി ചോദ്യങ്ങൾ...

എല്ലാം അവസാനിച്ചു എന്നും തന്റെ പ്രിയതമയെ തനിക്കു നഷ്ടപ്പെട്ട ബീഹാറിലേക്ക് ഇനി തിരിച്ചു പോകേണ്ട എന്ന് ആവർത്തിച്ച് പറഞ്ഞ മാനുഷിക വാക്കുകൾക്കും, പിശാചിന്റെ ശബ്ദത്തിനും കണക്കു കൂട്ടലുകൾക്കും കടുത്ത ആഘാതമാവുന്ന ഒരു ഉറച്ച തീരുമാനത്തിൽ ഒടുവിൽ താൻ

എത്തി. തന്റെയും കർത്താവിന്റെ വയലിൽ നിലത്തു വീണു ചാകുവാൻ ഭരമല്ലിച്ച, തന്റെ പ്രിയതമ ഡെയ്സിയുടെയും സ്വപ്നഭൂമിയായ ബീഹാറിലേക്കു മടങ്ങി പോകുക. അപ്പോഴും ചോദ്യങ്ങൾ വീണ്ടും അവശേഷിക്കുന്നു.

താൻ തനിയെയോ? അതോ തന്റെ കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കൊപ്പമോ? രണ്ടു കുഞ്ഞുങ്ങളെയും കൂട്ടി ബീഹാറിലേക്കു പോകാൻ ആഗ്രഹിച്ചു. എങ്കിലും എല്ലാവരുടെയും കടുത്ത എതിർപ്പിനും നിർബന്ധത്തിനും വഴങ്ങി ഒരു വയസ്സുള്ള തന്റെ ഇളയ കുഞ്ഞിനെ തിരുവല്ലയിൽ ഉള്ള തന്റെ സഹോദരിയെ ഏൽപ്പിക്കുവാനും മൂത്ത മകൾ ഹന്നയും (5 വയസ്സ്) ആയി മടങ്ങി ബീഹാറിലേക്കു പോകുക എന്നും. ഈ തീരുമാനത്തിലും എല്ലാവരും എതിർപ്പു പ്രകടിപ്പിച്ചെങ്കിലും എല്ലാ എതിർപ്പുകളും പുറകിലാക്കി താൻ തന്റെ ദൈവിക ദൗത്യം നിറവേറ്റാനുള്ള ഓട്ടക്കളത്തിലേക്ക് വീണ്ടും പ്രവേശിച്ചു.

എന്തുകൊണ്ട് തന്റെ പ്രിയതമയെ തനിക്കു നഷ്ടപ്പെടാൻ കാരണമായ അതേ മണ്ണിലേക്ക് വീണ്ടും പോകാൻ തീരുമാനിച്ചു എന്ന് ഞാൻ ആവർത്തിച്ചു ചോദിച്ചപ്പോൾ തന്നിൽ നിന്നും കണ്ണു നിറയ്ക്കുന്ന, ആവേശം വാനോളം ഉയർത്തുന്ന ഒരൊറ്റ ഉത്തരം ഇനി ഞാനും മരിച്ചാലും ബീഹാർ എന്നൊന്നല്ലാതെ മറ്റൊന്നും എനിക്ക് ചിന്തിക്കാൻ പോലും സാധ്യമല്ല.

അതേ അത്രയും ആഴമായി വാക്കുകൾക്ക് അതീതമായി അഗ്നി കണക്കെ തന്റെ ഉള്ളിൽ അണയാതെ കത്തി നില്ക്കുന്നത് ദൈവം തനിക്കു നല്കിയ സ്വപ്ന ഭൂമിയായ ബീഹാറിനെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ആഴമേറിയ ദർശനവും അതിലുള്ള സമർപ്പണവും.

ദൈവവേലയ്ക്കുള്ള വിളി പല തവണ ആവർത്തിക്കപ്പെട്ടിട്ടും വികല ന്യായങ്ങൾ നിരത്തി വിളിയെ വിട്ടോടുന്നവർക്കും, നേരിയ നോവുകൾ നേരിട്ടതിനാൽ നിയോഗനിർവ്വഹണ ദൗത്യത്തിൽ നിന്ന് നിരുത്തരവാദത്തോടെ സുഖവും, സുരക്ഷിതത്വവും നിറഞ്ഞ സ്ഥലങ്ങളിൽ (Comfort Zone) നില ഉറപ്പിക്കുന്നവർക്കും ബ്രെൻസന്റെ ജീവിതമെന്നും ഒരു വെല്ലുവിളി ആയിരിക്കും എന്നതിൽ രണ്ടു പക്ഷമില്ല!

വീണ്ടും ജനനം

ജാസ്മിൻ ഫിലിപ്പ്

ജനനം അത് സന്തോഷം നൽകുന്നതാണ്. ഒരു കുഞ്ഞ് ഭൂമിയിലേക്ക് ജനിച്ചു വീഴുമ്പോൾ കരഞ്ഞുകൊണ്ടാണ് കടന്നുവരുന്നത്. എന്നാൽ ആ കരച്ചിലും കുഞ്ഞിന്റെ ജനനവും പ്രിയപ്പെട്ടവർക്ക് സന്തോഷ നിമിഷങ്ങൾ സമ്മാനിക്കുന്നു. പിന്നീട് ഓരോ വർഷവും ജന്മദിനങ്ങൾ കടന്നുവരുമ്പോൾ അത് ആഘോഷിക്കുവാനും ആഘോഷിക്കപ്പെടുവാനും വളരെ ഉത്സാഹമാണ്. ശരിയാണ്; ഓരോ ആഘോഷങ്ങളും ജീവിതത്തിൽ സന്തോഷം നല്കുന്നതാണ്. ജന്മദിനം വിവാഹ വാർഷികം മറ്റു ഉത്സവങ്ങൾ എല്ലാം തന്നെ ആഘോഷിക്കുന്നത് ഇന്നത്തെക്കാലത്ത് പതിവാണ്. പ്രത്യേകിച്ച് ജന്മദിനാഘോഷം കുട്ടികളെ സംബന്ധിച്ച് സന്തോഷത്തിന്റെയും ആഘോഷത്തിന്റെയും ദിനമാണ്. പുത്തനുടുപ്പ്, വിവിധ വർണ്ണത്തിലുള്ള കേക്കുകൾ, മെഴുകുതിരികൾ, ജന്മദിന കാർഡുകൾ ബന്ധുജനങ്ങളും കുട്ടുകാരും കൊണ്ടുവരുന്ന സമ്മാനപ്പൊതികൾ ഇതെല്ലാം ഈ ദിനത്തിന്റെ സന്തോഷത്തിന് മികവേകുന്നു. ഈ കാരണങ്ങൾ കൊണ്ട് തന്നെ ജന്മദിനാഘോഷം കുട്ടികൾക്കും മുതിർന്നവർക്കും ഒരുപോലെ ഇഷ്ടമുള്ള കാര്യമാണ്.

പ്രായത്തിനനുസരിച്ചുള്ള മെഴുകുതിരികൾ കത്തിച്ചുവെച്ച കേക്കുകൾ മുറിക്കുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന സന്തോഷം പറഞ്ഞറിയിക്കാൻ പറ്റാത്തതാണ്. എന്നാൽ ആ മെഴുകുതിരി കാലുകൾ വിളിച്ചുപറയുന്ന ഒരു സത്യം ഉണ്ട്. ആരും തന്നെ അധികം ശ്രദ്ധിക്കാത്ത ഒരു സത്യം. ഇത്രയും വർഷം ഭൂമിയിൽ നീ ജീവിച്ചു. ഇനി എത്ര വർഷം? അത് നീ അറിയുന്നില്ല. ഈ മെഴുകുതിരി ഉരുകി തീരും പോലെ ഓരോ ജന്മദിനങ്ങളും കഴിയുമ്പോൾ നിന്റെ ജീവിതവും കുറഞ്ഞുവരികയാണ്. സന്തോഷ ജന്മദിനങ്ങൾ ആശംസിച്ചു പടിയിറങ്ങുന്ന വരും ആശംസിക്കപ്പെടുന്നവരും മനപ്പൂർവ്വം മരുന്നുപോകുന്ന സത്യം.

ഓരോ ജന്മദിനങ്ങളും ഓരോ നാഴികക്കല്ലുകളാണ്. ജീവിതം; അത് എത്ര ചെറുതാണ്, എത്ര വേഗം പറന്നുപോകുന്നതാണ് എന്ന് ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്ന നാഴികക്കല്ലുകൾ. ഭൂമിയിലെ ജീവിതത്തിന് അവസാനം ഉണ്ട്. അത് തടയുവാൻ ആരെക്കൊണ്ടും ഇന്നുവരെ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. അതിന് കഴിയുകയുമില്ല. ഏതെങ്കിലും ഒരു ജന്മദിനം ഈ ഭൂമിയിലെ ജീവിതത്തിലെ അവസാന ജന്മദിനമായി മാറും. ആ ജന്മദിനം ഏതെന്ന് തീരുമാനിക്കാൻ മനുഷ്യന് കഴിയാറില്ല. ഈ തിരിച്ചറിവ് മനുഷ്യന് ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ നാം എത്ര ക്ഷണികർ എന്ന് സ്വയം തിരിച്ചറിയുവാൻ നമുക്ക് കഴിയുമായിരുന്നു. മനുഷ്യന്റെ ആയുസ്സ് 70 അല്ലെങ്കിൽ 80 സംവത്സരം മാത്രം. കഷ്ടവും പ്രയാസവും നിറഞ്ഞ ആയുഷ്കാലം വേഗം തീരും അവൻ പറന്നുപോവുകയും ചെയ്യും. (സങ്കീ. 90:10) എത്രയോ അർത്ഥവത്തായ ഒരു ബൈബിൾ വചനമാണിത്. ഇപ്രകാരം ക്ഷണികമായ മനുഷ്യ ജീവിതത്തെ കുറിച്ച് പ്രതിപാദിക്കുന്ന അനേകം വചനങ്ങൾ ബൈബിളിൽ ഉണ്ട്. യഹോവേ എന്റെ അവസാനത്തെയും എന്റെ ആയുസ്സിനെയും എന്നതിനെയും എന്നെ അറിയിക്കണമേ. ഞാൻ എത്ര ക്ഷണികൻ എന്ന് ഞാൻ അറിയുമാറാകട്ടെ. (സങ്കീ. 39:4). സങ്കീർത്തനക്കാരന്റെ പ്രാർത്ഥനപോലെ ഈ ഭൂമിയിൽ എത്രകാലം ജീവിക്കും എന്ന് നമുക്ക് ഗ്രഹിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ എത്ര ശുദ്ധമാകുമായിരുന്നു നമ്മുടെ ജീവിതം. ജീവിതത്തിന്റെ അസ്ഥിരത ഗ്രഹിക്കുവാൻ മനുഷ്യനു കഴിവില്ലാതെ പോകുന്നതുകൊണ്ടാണ് അത്യാർത്തിയും സ്വാർത്ഥതയും അഴിമതിയും കൊള്ളവെപ്പും പരസ്പരം ഉള്ള പോർവിളിയും എല്ലാം ഇന്ന് ഭൂമിയിൽ നടമാടുന്നത്.

പ്രായമാകുന്നു എന്ന ചിന്ത എല്ലാവർക്കും അല്പം പ്രയാസമുളവാക്കുന്നതാണ്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ പ്രായത്തെ കുറച്ചുകാണിക്കാൻ വിവിധ

മാർഗ്ഗങ്ങൾ തേടുന്നവരാണ് നാം ഏറെയും. തിരുവചനം ഇപ്രകാരം പറയുന്നു. നരച്ച തല ശോഭയുള്ള കിരീടം. പ്രായമാകുന്നോടും അത്രത്തോളം അനുഭവങ്ങൾ, അറിവുകൾ നാം ജീവിതത്തിൽ നിന്ന് നേടുകയും പഠിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പ്രായമാകുക എന്നത് ചെറുപ്പത്തിലെ മായികവലയത്തിൽ നിന്ന് ചിന്തകളെ നിയന്ത്രിച്ച് ദൈവത്തിന്റെ വാഗ്ദത്തങ്ങളിലേക്ക് ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിക്കുവാൻ സഹായിക്കുന്ന ഘടകമാണ്. വയലിലെ പൂല്പിനു സമാനമാണ് ജീവിതം. പൂല്ല് ഇന്ന് തഴച്ചു നില്ക്കും നാളെ വാടി ഉണങ്ങിപ്പോകുന്നു. അല്പ നേരത്തേക്ക് കാണുന്നതും പിന്നെ മാഞ്ഞുപോകുന്നതുമായ ആവിയാണ് മനുഷ്യജീവിതം എന്ന് യാക്കോബ് തന്റെ ലേഖനത്തിലൂടെ പറയുന്നു. എത്രയോ ശരിയാണ്. നാം വസിക്കുന്ന ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ സാഹചര്യങ്ങൾ ശ്രദ്ധിച്ചാൽ ഇയ്യോബ് 1:4 ൽ പറയുന്നതു പോലെ സ്ത്രീ പ്രസവിച്ച മനുഷ്യൻ അൽപായുസ്സ് ഉള്ളവനും കഷ്ട സമ്പൂർണ്ണനുമായാകുന്നു എന്ന് തിരുവചനം അടിവരയിട്ട് ഉറപ്പിക്കുന്നു.

ജനനവും മരണവും ഒരുപോലെ ഭൂമിയിൽ സംഭവിക്കുന്നു. ജന്മദിനങ്ങൾ ആഘോഷങ്ങൾ ആക്കി കാർഡുകളിലും കേക്കുകളിലും പേരെഴുതി കൊണ്ടാടുമ്പോൾ നാളെ ഈ പേര് ശവപ്പെട്ടിയുടെ അല്ലെങ്കിൽ കല്ലറയുടെ മുകളിൽ കൊത്തി വെക്കപ്പെടേണ്ടതാണ് എന്ന് ഓർക്കാറുണ്ടോ? വൈദ്യശാസ്ത്രം വളർന്നു മനുഷ്യ ആയുസ്സിന് ദൈർഘ്യം കൂടി എന്ന് നാം അവകാശപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ മരണത്തെ മാറ്റുവാൻ ആർക്കും കഴിയുന്നതല്ല. ജനനത്തോളം മരണവും ഒരുപോലെ സമതുലനാവസ്ഥയിൽ സംഭവിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ലോകത്തെ വിറപ്പിച്ചവർ ഉത്താനി കളായവർ എല്ലാം മരണത്തിന് കീഴടങ്ങി.

ഒരു കവി വചനം ഓർമ്മ വരുന്നു. സമർത്ഥനായ സീസറും സമത്വമറ്റ

സോളമൻ തുടങ്ങിയുള്ള വിജ്ഞാപനം അമർന്നു പോയി കാലചക്ര വിഭ്രമത്തിൽ എങ്കിലി നമുക്കു പിന്നെ എന്തു ശങ്ക മാറ്റമൊന്നുമില്ല അതിൽ. പിന്നെ നമുക്ക് എന്ത് ശങ്ക, ഒരു മാറ്റവുമില്ല നാമും മരണത്തിനു കീഴടങ്ങും. ഭൂമിയിൽ സുനിശ്ചിതമായ ഒന്നുമാത്രം; മരണം. അത് ആർക്കും എപ്പോൾ വേണമെങ്കിലും സംഭവിക്കാം.

ഈ മരണത്തോടെ അവസാനിക്കുന്ന ഒരു ജീവിതം എന്തുകൊണ്ട് വ്യർത്ഥമല്ലേ? അതിനും അപ്പുറം ഒരു ജീവിതം ഉണ്ടെങ്കിൽ അതിനു വേണ്ടിയുള്ള ജനനം എങ്ങനെ സാധ്യമാകും. ഒരു വീണ്ടും ജനനം സാധ്യമാകുന്നതെങ്ങനെ? ബൈബിൾ പറയുന്നു പുതുതായി ജനിച്ചില്ല എങ്കിൽ ദൈവരാജ്യം കാണുവാൻ ആർക്കും കഴിയുകയില്ല. അമ്മയുടെ ഉദരത്തിലൂടെ രണ്ടാമതൊരു ജനനം ആർക്കും സാധ്യമല്ല. എന്നാൽ ദൈവരാജ്യത്തിലെക്കുള്ള പ്രവേശനം ആത്മീയ ജനനത്തിലൂടെ മനുഷ്യനെ സാധ്യമാക്കി കൊടുത്ത ഒരുവൻ ഉണ്ട്. പാപം ചെയ്ത് ദൈവ

തേജസ്സ് നഷ്ടപ്പെടുത്തി പാപത്തിന്റെ ശമ്പളമായ മരണത്തിന് ഓഹരിക്കാരായി തീർന്ന മാനവജാതിയെ ദൈവത്തോട് വീണ്ടും നിരപ്പിക്കുവാൻ നിത്യജീവനിലേക്ക് നടത്തുവാൻ, സ്വന്തം ജീവൻ ബലികൊടുത്ത ഒരു യൗവനക്കാരൻ വളരെ ചെറുപ്പത്തിൽ ചോരതിളക്കുന്ന പ്രായത്തിൽ മൂപ്പത്തി മൂന്നാം വയസ്സിൽ തന്റെ പ്രാണനെ മറു വിലയായി കൊടുത്ത് നമുക്ക് വീണ്ടും ജനനം പ്രാപ്തമാക്കിയ ഒരുവൻ. അവൻ രോഗി ആയിരുന്നില്ല. പാപം ചെയ്യാത്തവൻ; മരണത്തിന് അവന്റെമേൽ ഒരു അവകാശവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഒരു ഊനവും ഇല്ലാത്തവൻ. നമ്മെ നിത്യജീവനിലേക്ക് നടത്തുവാൻ നമുക്കു വേണ്ടി ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടവൻ. അവനാണ് യേശുക്രിസ്തു. നാം ഏൽക്കേണ്ടിയിരുന്ന ശിക്ഷ മുഴുവൻ അവൻ ഏറ്റു. നമ്മുടെ പ്രാണന്റെ വില കൊടുത്ത സാത്താന്റെ അടിമത്വത്തിൽ നിന്ന് നമ്മെ വിലയ്ക്കുവാങ്ങി. നമ്മെ നിത്യജീവനിലേക്ക് നടത്തുവാൻ അവൻ യാഗമായി. മരണപാശങ്ങളെ തോൽപ്പിച്ച അ

വൻ മൂന്നാം നാൾ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റ് ഇന്നും നമുക്കായി ജീവിക്കുന്നു.

പ്രിയരേ നമുക്ക് നമ്മെ തന്നെ രക്ഷിക്കുവാൻ കഴിയാതിരുന്ന സ്ഥാനത്ത് നമുക്കുവേണ്ടി ബലിയായി തീർന്ന അവൻ, നമ്മെ സ്നേഹിക്കുന്നു. ആ ക്രിസ്തുവിന് നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിൽ ഇടം കൊടുക്കുന്നതിലൂടെ നമ്മുടെ വീണ്ടും ജനനം ഉറപ്പാകുന്നു. അപ്രകാരം നിത്യജീവകലേക്കും സ്വർഗ്ഗീയ പൗരത്വത്തിനും ഓഹരിക്കാരായി തീരുവാൻ നമുക്ക് ഇടയാകുന്നു. ക്രിസ്തുവിലൂടെയുള്ള നിത്യ രക്ഷയെ സ്വായത്തമാക്കുവാൻ, ആ സന്തോഷ ജന്മദിനം ആ ഘോഷിക്കുവാൻ, അത്രത്തോളം നമ്മെ സ്നേഹിച്ച ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുവാൻ, എല്ലാവർക്കും ഇടയാക്കട്ടെ.

തന്റെ ഏകജാതനായ പുത്രനിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഏവനും നശിച്ചുപോകാതെ നിത്യജീവൻ പ്രാപിക്കേണ്ടതിന്നു ദൈവം അവനെ നല്ലുവാൻ തക്കവണ്ണം ലോകത്തെ സ്നേഹിച്ചു. (യോഹ. 3:16)

പടിക്കൽ കലം ഉടയ്ക്കരുതേ...

കുട്ടികൾ... എന്നാൽ കരു തലിന്റെയും സാന്ത്വനത്തിന്റെയും ആ സൗഹൃദം ലക്ഷ്യം മാറാൻ അധികം സമയം വേണ്ടിവരില്ല. മറ്റു ചില സംഘങ്ങൾ സ്നേഹവുമായി അടുത്ത് കൂടു നന്നുതന്നെ ചതിക്കണമെന്ന ഒറ്റ ലക്ഷ്യത്തോടെ ആണുതാനും. ദൈവകൃപയിൽ ജീവിച്ച നമ്മുടെ എത്രയോ കുട്ടികൾ സൗഹൃദ കൈനീട്ടിയിൽ വീണ് ജീവിതം തകർന്നിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെ വീണ ഹതന്മാർ അനേകരാണ് (സദൃശ്യ. 7:26). അക്കൂട്ടത്തിൽ ആൺകുട്ടികളും പെൺകുട്ടികളുമുണ്ട്. താലന്ത് പരിശോധന വേദികളിൽ സമ്മാനങ്ങൾ വാരിക്കൂട്ടിയ മിടുക്കർ പോലും മടങ്ങി വരാനാവാത്ത നിലയിൽ വഴി തെറ്റി ദൈവത്തിൽ നിന്നും അകന്നിരിക്കുന്നു. ഫേസ്ബുക്കിൽ ഇടുന്ന വീഡിയോയിലൂടെ തങ്ങളുടെ വിവാഹ വിവരം മാതാപിതാക്കളെ അറിയിക്കുന്നത് വർദ്ധിക്കുന്നു... വളർത്തിയ മാതാപിതാക്കളെയും സത്യവിശ്വാസത്തെയും തള്ളിപ്പറഞ്ഞ് ഇറങ്ങിപ്പോകുന്നത് പതിവായിരിക്കുന്നു.

നമ്മുടെ സന്ദേശങ്ങൾ സിലബ

സുകളിൽ കൂടെയും യുവജന ക്യാമ്പുകളിലൂടെയും നമ്മുടെ കുഞ്ഞുങ്ങൾ 'വിശ്വാസസംരക്ഷണം' പഠിക്കട്ടെ. കൃഷിയൊരുക്കി കാത്തിരിക്കുന്ന ചതിയൻ സംഘങ്ങളെപ്പറ്റി മാതാപിതാക്കളെയും മക്കളെയും ബോധവാന്മാരാക്കുക. കഴുകൻ കണ്ണുകളുമായി കാത്തിരിക്കുന്ന ഈ സംഘങ്ങളെപ്പറ്റി ദൈവദാസന്മാരും അറിവുള്ളവരാകുക... കുഞ്ഞ് ജനിക്കും മുമ്പേ എൻട്രസ് കോച്ചിംഗ് സെന്റർ തപ്പി നടക്കുന്നതിനു പകരം കുഞ്ഞുങ്ങളെ ദൈവകൃപയിൽ വളർത്താൻ മാതാപിതാക്കൾ മുതിരട്ടെ.. നമ്മുടെ കുഞ്ഞുങ്ങൾ യേശുവിനെ ആഴമായി സ്നേഹിക്കുന്നവർ ആയി മാറട്ടെ.

യേശുവിനെ ആഴമായി സ്നേഹിക്കുന്ന ഒരാളാണ് ഞാനെന്ന് മറ്റുള്ളവരോട് വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിൽ കുഞ്ഞുങ്ങൾക്ക് ലജ്ജ തോന്നേണ്ട കാര്യവുമില്ല... സൗഹൃദങ്ങൾ നല്ലതു തന്നെയാണ്... എന്നാൽ നമ്മുടെ ദൈവവിശ്വാസത്തിൽ നിന്നും സത്യാരാധനയിൽ നിന്നും നമ്മെ അകറ്റുന്ന, തെറ്റ് ചെയ്യാനുള്ള പ്രേരണകളോട് 'ഇല്ല' (No) എന്ന് തന്നെ ഉറപ്പിച്ചു പറയുക.

കുട്ടുകാരുടെ ഭാഗത്തുനിന്നും ഉണ്ടാകുന്ന സൗഹൃദ സമ്മർദ്ദങ്ങളെ അതിജീവിക്കുക. കനാനിലേക്കുള്ള യിസ്രായേൽ മക്കളുടെ യാത്രയിൽ തരണം ചെയ്യേണ്ട അവസാനത്തെ സന്ദേശമായിരുന്നു മോവാബ്. ആ കനാന്റെ പടിക്കൽ പോലും അനേകർ തകർന്നുവീണു.

പരദേശി മോക്ഷയാത്രയുടെ എഴുത്തുകാരനായ ജോൺ ബനിയൻ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന ഒരു വാചകം എഴുതി നിർത്താം; സ്വർഗ്ഗ കവാടത്തിനടുത്ത് നിന്നു പോലും നരകത്തിലേക്ക് ഒരു വഴി പോകുന്നുണ്ട്.

കരുതലോടെ നമുക്ക് ജീവിക്കാം...

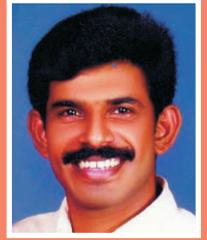
If you have been blessed by this Magazine please introduce it to others.

To receive this magazine please contact :

Suvartha Publications

P.O. Box No. 17082, Tilaknagar, Chembur, Mumbai - 400 089
Mob.: 9821 33 22 73

പടിക്കൽ കലം ഉടയ്ക്കരുതേ...

Pr. Biju P. Samuel, West Bengal

ജലദൂർലഭ്യം വളരെയധികം മുള പത്തനംതിട്ട ജില്ലയിലെ വെച്ചുച്ചിറ-കുന്നമാണ് എന്റെ നാട്. 1983-84-ലെ കൊടും വേനലിൽ നാലഞ്ചു കിലോമീറ്റർ ദൂരെ വരെ നടന്നാണ് വെള്ളം കൊണ്ടുവന്നിരുന്നത്. നാട്ടിൽ ഉള്ളവരൊക്കെ ഒരുമിച്ച് അലുമിനിയം കലവും പ്ലാസ്റ്റിക് ജാറുമായി പാട്ടൊക്കെ പാടി താളവുമടിച്ചാണ് പോകുന്നത്. മണ്ണ് റോഡിലൂടെയും ചിലപ്പോൾ ടാർ റോഡിലൂടെയും പോകുമ്പോൾ കാൽപാദം പൊള്ളും, ചെരിപ്പ് ഇല്ലാത്തതു തന്നെ കാരണം. വെള്ളവും എടുത്ത് നടന്ന് കുന്നിന്റെ പകുതി ദൂരം കയറിക്കഴിയുമ്പോൾ ഒരു ഇടത്താവളം ഉണ്ട്. അവിടെ അല്പനേരം ഇരുന്ന് വെള്ളം കുടിച്ച് ക്ഷീണം തീർത്ത് വീണ്ടും യാത്ര...

അന്നൊരിക്കൽ സ്കൂൾ വിദ്യാർത്ഥിയായ ഞാൻ കയറ്റം കയറി വെള്ളവുമായി വീടിനടുത്ത് എത്തി. റോഡിൽ നിന്ന് ഒരു 20 സ്റ്റോപ്പ് വെച്ചാൽ വീട്ടിലേക്ക് കയറാം. വീട്ടുവാതിൽക്കൽ അമ്മ കാത്തു നില്ക്കുന്നു. പക്ഷേ കയറിത്തുടങ്ങിയപ്പോൾ ഒരു ചെറുകല്ലിൽ തട്ടി ഞാൻ വീണു. വെള്ളക്കലം ഉരുണ്ട് താഴേക്ക് പോയി. വളരെ കഷ്ടപ്പെട്ട് ചുമന്ന് കൊണ്ടുവന്ന വെള്ളം മുഴുവൻ നഷ്ടമായി.

പറയാനാവാത്ത സങ്കടം...

ശബ്ദം കേട്ട് പിതാവ് ഇറങ്ങി വന്നു. എന്റെ നിൽപ്പും ഭാവവുമൊക്കെ കണ്ട് സാധാരണയായി ചിരിക്കാത്ത അദ്ദേഹം ചിരിച്ചു... ഒപ്പം ഒരു വാചകം കൂടി... 'നീ പടിക്കൽ കൊണ്ട് കലം ഉടച്ചല്ലോടാ...' ഞാൻ വെള്ളം കൊണ്ടുവന്നത് അലുമിനിയം കലത്തിലായിരുന്നു. അതല്ല ചതുങ്ങിയിട്ടുണ്ട്, പക്ഷേ ഉടഞ്ഞിട്ടില്ല... എങ്കിലും പിതാവ്

പറഞ്ഞതിന്റെ അർത്ഥം എനിക്ക് മനസ്സിലായി...

ഏറെ നാളത്തെ പരിശ്രമത്തിനുശേഷം ലക്ഷ്യ സ്ഥാനത്ത് എത്തുന്നതിന് തൊട്ടു മുമ്പ് ഇതുപോലെ തകർന്നടിഞ്ഞവരുടെ ചരിത്രം വിശുദ്ധ ബൈബിളിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

അതിലൊന്നാണ് സംഖ്യാപുസ്തകം 25-ലേത്. മോവാബ് രാജാവായ ബാലാക് യിസ്രയേലിന്റെ ശക്തിയിലും പെരുപ്പത്തിലും യേനയീസ്രയേലിനെ ശപിക്കുവാൻ ബിലെയോ എന്ന ആഭിചാരകനെ വരുത്തി. പക്ഷേ യിസ്രയേലിനെ ശപിക്കാനുള്ള അനുവാദമൊന്നും യഹോവയിൽ നിന്ന് ബിലെയോ മിന് കിട്ടിയില്ല. എങ്കിലും ബാലാക് നല്ലൊമെന്ന് പറഞ്ഞ ചില്ലറയുടെ പ്രത്യേകപരാമെന്ന നിലയിൽ ഒരു ചെറു ഉപദേശം ബിലെയോ നല്കി. ഒരുവിധപ്പെട്ട തന്ത്രങ്ങൾ കൊണ്ടെന്നും യിസ്രയേൽ ജനത്തെ തകർക്കാൻ കഴിയില്ല. കാരണം അവർ തനിച്ചു താമസിക്കുന്നവരാണ്.

ലോകവുമായി കലർപ്പില്ലാതെ വേർപെട്ട ജീവിതം നയിക്കുന്നവർ. ലോകത്തിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ ഗണിക്കാത്ത അവരുടെ സ്വഭാവം തന്നെ വേറിട്ടു നില്ക്കുന്നതാണ്. യഹോവ അവരുടെ കൂടെ ഇരിക്കുന്നതാണ് അവരുടെ ബലം. അങ്ങനെയുള്ള യിസ്രായേലിന്റെ അടുത്ത് ആഭിചാരമോ ലക്ഷണവിദ്യയോ ഒന്നും ഏശുക പോലുമില്ല. പിന്നെ അവരെ വീഴ്ത്താനുള്ള ഏക ഉപായം 'പെൺ-കെണി' യാണ്.

മോവാബ്യ സ്ത്രീകളെക്കൊണ്ട് യിസ്രായേൽ പുരുഷന്മാരെ വശീകരിച്ച് ദുർന്നടപ്പിലേക്ക് നയിക്കുക. ആ സ്ത്രീകളെ കൊണ്ട് തന്നെ യിസ്രായേലു പുരുഷന്മാരെ വിഗ്രഹാര്പിതം തി

ന്നാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുക. (വെളിപ്പാട് 2:14, ആവ. 31:16). അങ്ങനെ ബിലെയോ ഉപദേശിച്ചു കൊടുത്ത കെണിയിൽ യിസ്രായേൽ പുരുഷന്മാർ വീണു. മോവാബ്യ സ്ത്രീകളുമായി യിസ്രായേൽ പുരുഷന്മാർ ദുർന്നടപ്പിൽ ഏർപ്പെട്ടു. അതുകൂടാതെ, ആ സ്ത്രീ വലയത്തിൽ പെട്ട അവരുടെ ദേവന്മാർ ഉള്ള ബലികളിൽ പങ്കെടുത്തു. വിഗ്രഹങ്ങൾക്ക് അർപ്പിച്ച ആഹാരം കഴിക്കുകയും അവരുടെ ദേവന്മാരുടെ മുമ്പാകെ വണങ്ങുകയും ചെയ്തു (സംഖ്യ 25:1-2, സങ്കീ. 106:28). പരിശുദ്ധനായ ദൈവത്തെ ആരാധിച്ചു വന്നവർ ലജ്ജാബിംബത്തിനു മുമ്പിൽ വണങ്ങി ആ ദേവനെപ്പോലെ മേച്ഛതയുള്ളവരായി മാറി (ഹോശേയ 9:10). മോവാബ് രാജാവായ ബാലാക് തന്റെ സൈന്യവുമായി യിസ്രയേലിനെ നേരിട്ടിരുന്നെങ്കിൽ, യിസ്രായേൽ തന്നെ ജയിക്കുമായിരുന്നു. പക്ഷേ സുന്ദരികളായ സ്ത്രീകളെ ഇറക്കി നടത്തിയ തന്ത്രത്തിൽ യിസ്രായേൽ തോറ്റു.

സാത്താൻ ഒരിക്കലും കൊമ്പും വാലും കുർത്ത പല്ലുകളും വെച്ചല്ലല്ലോ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നത്. അങ്ങനെയെങ്കിൽ അവനെ മനസ്സിലാക്കാൻ കുറച്ചു കൂടി എളുപ്പമായിരുന്നു. സാത്താന്റെ തന്ത്രങ്ങളെ നാം അറിയാതെ ഇരിക്കരുത് (2 കൊരി. 2: 11).

വശീകരണ തന്ത്രത്തിലൂടെ യിസ്രായേലിനെ വീഴിച്ച അതേ തന്ത്രം പ്രേമക്കെണിയും ഹണി ട്രാപ്പുമൊക്കെ യായി ഇന്നും തുടരുന്നുണ്ട്. ഇന്ന് ആൺ കുട്ടികളും പെൺകുട്ടികളും അടുത്തിടപഴകാനുള്ള എല്ലാ സാഹചര്യങ്ങളും ഉണ്ട്. ചതിയോ വഞ്ചനയോ മനസ്സിൽ പോലും ഇല്ലാതെ ആരംഭിക്കുന്ന പല

Scenes from Pastors and Church Leaders family conference at Kolhapur

Pr. P. Joy dedicating the Kolhapur Pastors and Church leaders family conference

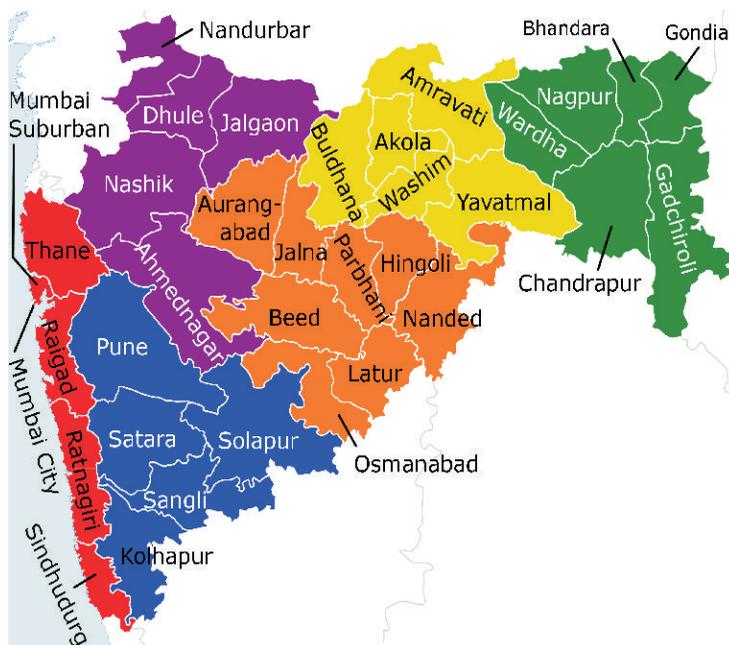
Pr. Shibu Thomas preaching and Pr. Mexan Antony translating

Native missionary leading the praise and thanksgiving session

Congregation

PRAY FOR IPC MAHARASHTRA STATE

**Pray
FOR**

- ▶ 383 Churches
- ▶ 383 Pastors
- ▶ 370 Outstations
- ▶ 152 Prayer Cells
- ▶ 42 House churches
- ▶ Upcoming Church buildings and parsonages
- ▶ Hebron Bible College
- ▶ Suvatha Publications
- ▶ Tracts & Literature Ministry
- ▶ 28 Primary Schools and Balwadies in the Villages

Scenes from different districts of IPC Maharashtra

Church building under construction at Titwala

Mission Team at Ratnagiri

Mission Team at Latur

Praying for a church building in this land at Nanded

Mission Team at Jalgaon

Pastors of Nandurbar District with caretakers